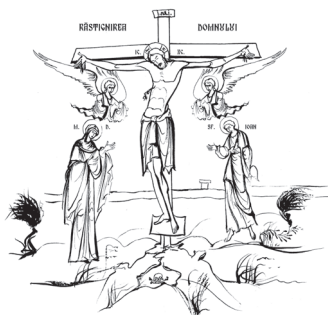

BOLDURILE, TRÂMBIȚA SIHAȘTRILOR ȘI BICIUL ÎMPLETIT

Transcrise cuvânt cu cuvânt după original, fără de schimbare de
Schimonahii: **TEOFILACT ȘI ARSENIE COTEA**

Sfântul Munte Athos, Schitul Sfântul
Ierarh Vasilie cel Mare

Editura Adormirea Maicii Domnului
București 2018

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Boldurile, Trâmbița Sihaștrilor și Biciul Împletit / transcrise cuvânt cu cuvânt după original, fără de schimbare de Schimonahii Teofilact și Arsenie Cotea - Sfântul Munte Athos, Schitul Sfântul Ierarh Vasilie cel Mare. - București: Adormirea Maicii Domnului, 2018

Conține bibliografie

ISBN 978-973-8927-01-8

I. Teofilact, schimonah (transcr.)

II. Arsenie Cotea, schimonah (transcr.)

2

Boldurile

Adică, *Apologie* – precât s-a putut – cu culegeri de prin Dumnezeiasca Scriptură și alte scrieri, *împotriva noilor reformiști*, ce se pretind a reorganiza Biserica Domnului nostru Iisus Hristos, prin, căci *ne hulesc* calendarul nostru bisericesc creștin ortodox – numit iulian stil vechiu.

Trâmbița sihaștrilor

Adică, scurt răspuns, adresat celor ce au întrebat despre schimbarea calendarului nostru bisericesc ortodox, zis „stil vechi”.

Biciul împletit

Împotriva noilor reformiști care negustoresc Sfânta Biserică Ortodoxă. Aducere aminte despre datoria ortodocșilor clerici celor ce voiesc a rămâne întru cele predanșite de Sfinții Părinți, precum și tuturor celor ce au fost și trebuie să stea neadormiți străjuitori și păzitori ai tezaurului Ortodoxiei, precușioaș monahicească tagmă, împreună și de obște cu dreptslăvitori creștini, deșteptându-se întru Domnul, să se bucure!

Editura Adormirea Maicii Domnului

str. Televiziunii, nr. 13, sector 6, București

Tel: 0784291624

Prefață la o nouă ediție a scrierilor schimonahului Arsenie Cotea

*Foc am venit să arunc pre pământ,
și ce voiesc, dacă acum s-a aprins ?*

(Luca 12, 49)

Ce este acest foc pe care Domnul nostru a venit să-l răspândească pe pământ ? Potrivit Sfântului Ierarh Teofan Zăvorățul (+ 1894), acesta este zelul creștinului ortodox, care este insuflat de Duhul Sfânt. El scrie: „Zelul este acel foc pe care Domnul a venit să-l aducă pe pământ și care, căzând pe pământul firii noastre, mistuie de acolo tot ceea ce este neesențial, dar tot ceea ce este folositor retopește și curățește. La acesta se referea Sfântul Apostol Pavel când scria tesalonicenilor: Duhul să nu-l stingeți (*1 Tesaloniceni 5, 19*). Căci deși acest Duh este Duhul dătător de dar, prezența Sa în noi este mărturisită de fierbințeala râvnei duhovnicești; și el este stins când această râvnă este înăbușită. Tot la el se referea când îi învăța pe romani: Cu osârdia nelenevoși, cu duhul arzând, Domnului slujind. (*Romani 12, 11*).

Osârdia și lipsa lenevirii sunt râvnă în sine; fierbințeala duhului este mărturia prezenței și dinamismului său; Domnului slujind este direcția și duhul acestei râvne. Călăuzind această râvnă, același apostol poruncește filipenilor: Câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună laudă; orice faptă bună și orice laudă, acestea să gândiți. ... Și Dumnezeuul păcii va fi cu voi (*Filipeni 4, 8-9*). Iată pentru ce râvnește sufletul care a venit la viață, sufletul care este unit cu Dumnezeu și

ca urmare a unui astfel de zel păstrează această unire. Pentru aceasta Dumnezeuul păcii va rămâne cu el – un bun mai mare decât acesta nu există”.

Sfinții pe care Biserica lui Hristos îi pune înaintea noastră ca pilde în calendarul ei sunt, în această înțelegere, tocmai zeloții lui Dumnezeu. În toate timpurile, Biserica a ales pentru instruirea și inspirarea credincioșilor pe cei mai fierbinți și necompromiși dintre zeloții ei: părinții și pustnicii ei, mucenicii și mărturisitorii, de la Simon Zilotul, mirele din Cana Galileei care a fost atât de mișcat de minunea Mântuitorului Hristos de a transforma apa în vin (Ioan 2, 1-11) încât a părăsit ospățul și pe mireasa sa și toate cele din această lume pentru a-i urma Domnului; la Maxim Mărturisitorul, care atunci când a fost înștiințat că toți patriarhii ortodocși sunt acum în comuniune cu patriarhul apostat al Constantinopolului, a spus doar, chiar dacă toată lumea va intra în comuniune cu patriarhul, eu singur voi rămâne în afară; la Sfântul Marcu al Efesului, care în lupta sa pentru Sfânta Ortodoxie a stat neclintit chiar atunci când episcopii ortodocși la un „Sinod Ecumenic” au semnat unirea cu Roma. Dar de ce să facem o listă cu sfinți râvnitori individuali, când cineva poate deschide viața oricărui sfânt al Bisericii lui Hristos și citi despre râvna dumnezeiască prin care a bineplăcut lui Dumnezeu, exprimată în fraze atât de caracteristice, precum „sfântul a început să se nevoiască cu și mai multă râvnă”, sau „fiind râvnitor pentru slava lui Dumnezeu și curăția Ortodoxiei”.

ZELUL este însuși centrul vieții Bisericii lui Hristos, și de aceea nu sunt creștini ortodocși autentici cei care-i privesc cu dispreț pe zeloții ortodocși din zilele noastre, decât dacă nu cumva ei și-au format niște noțiuni greșite despre râvnă. Zelul ortodox – nu mai este nevoie s-o spunem – nu are nimic de-a face cu fariseismul lipsit de suflet sau cu atașamentul față de litera legii Bisericii în detrimentul duhului ei; nici cu renașterea emoțională pe care unii o

pun în locul râvnii; nici cu combinația dintre fariseism și emoționalism care-i îmboldește pe unii să creadă că ei „știu mai bine” decât Sfinții Părinți și pustnicii înșiși ce este Ortodoxia. Astfel de soiuri de „râvnă”, fiind doar omenești, se sting, și doar adevărata râvnă insuflată de Sfântul Duh rămâne viguroasă și arzătoare.

Sfântul Ierarh Teofan scrie: „Nu confundați un zel cu altul. Zelul duhovnicesc își folosește întreaga putere spre a-i plăcea lui Dumnezeu și a mântui sufletul; el este plin până la revărsare de frica de Dumnezeu și păstrează neîncetat atenția către Dumnezeu, fiind întru toate preocupat să nu îngăduie nici în cugete, nici în simțăminte sau cuvinte sau fapte nimic din ceea ce nu este plăcut lui Dumnezeu, așa cum îi indică omului conștiința, pe care o păstrează curată ca o oglindă; el păzește inima de orice fel de atașamente în afară de Dumnezeu și lucrurile dumnezeiești, și în nădejde ea este transpusă în altă lume, despărțindu-se de toate nădejzile pământești”. Un astfel de zel adevărat, precum ne învață Sfinții Părinți, nu este defel fanatism; este mai degrabă regula vieții creștine ortodoxe. Orice mai puțin decât un astfel de zel nu este o cale a „cumpătării”, cum ne vor spune unii pseudo-teologi, ci mai curând indiferență, răceala inimii, începutul apostaziei sau îndepărtarea de acea slujire sinceră și fierbinte a lui Dumnezeu care este singurul mod pe care Domnul îl acceptă. Prezența acestei râvne este cu siguranță unul din semnele existenței continue a Bisericii lui Hristos. Noi știm că aproape de sfârșitul acestei lumi se va răci dragostea multora (Matei 24, 12), și că atunci turma aleasă a lui Hristos va fi mică: Când va veni Fiul Omului, oare va afla credința pre pământ? (Luca 18, 8). Dar deoarece Hristos este credincios făgăduinței Sale că porțile Iadului nu vor birui Biserica Sa (Matei 16, 18), noi știm că, în mijlocul unei lumi reci și muribunde, credincioșii lui Hristos vor continua să ardă cu focul aceluși zel pe care Domnul

nostru a venit să-l arunce pe pământ, și care nu poate fi stins atâta timp cât trăiește Biserica Sa!

Astfel, starea întristătoare a lumii ortodoxe de astăzi nu ne îngrijorează pe nedrept. Văzând spectacolul jalnic pe care ni-l oferă am putea conchide că acesta este exact opusul a ceea ce Hristos a venit să aducă: răceală și indiferență aproape universală, făclii stinse care nu mai dau lumină, o sare care și-a pierdut savoarea, o Ortodoxie care pare să fie exclusiv o chestiune de obișnuință, credință înăbușită de deșertăciune lumească, născând compromis lipsit de sens și apostazie.

Această priveriște este cu siguranță îndeajuns pentru a amorți zelul oricărui creștin ortodox, până când el începe să realizeze că toate acestea sunt Ortodoxie doar cu numele, că fără râvna dumnezeiască care caracterizează adevărata viață ortodoxă nu există deloc Ortodoxie, ci numai rămășițele stinse ale unui foc arzând odinioară. Și atunci cineva învață că trebuie să privească în altă direcție pentru a găsi adevărata Ortodoxie astăzi, care potrivit făgăduinței Mântuitorului nostru va continua să existe chiar până la sfârșitul acestei lumi; și cel care a păstrat măcar o scântie din adevărata râvnă înlăuntrul său va recunoaște că această râvnă încă arde în lume, fiind păstrată vie nu acolo unde predomină numărul și moda și conformitatea cu lumea, ci acolo unde există o străduință și o fierbințeală pentru adevărul lui Dumnezeu și dreptate. Focul adevăratei Ortodoxii este încă viu în lume: în unele colțuri ale Rusiei, în adevărații creștini ortodocși greci prigoniți, în rămășițele Bisericii Ortodoxe Ruse din Diaspora, în zeloții din Muntele Athos și nu în ultimul rând în țara noastră.

Centrul mișcării zelotiste a secolului XX este în mod indiscutabil, așa cum a fost de multe ori înainte, Sfântul Munte Athos. Este într-adevăr potrivit ca Sfântul Munte – închinat Prea Sfintei Maicii lui Dumnezeu, despărțit de lume ca o insulă a Ortodoxiei, și slăvit

printr-o mulțime de nevoitori asceți și luptători pentru Ortodoxie – să se așeze în fruntea acestei lupte, probabil începutul ultimei mari bătălii pentru Ortodoxie înaintea Celei de-a Doua Veniri a lui Hristos.

Unul din momentele de mare răscruce în această ultimă mare bătălie pentru Ortodoxie l-a constituit schimbarea calendarului. În 1924, la vremea schimbării forțate și anti-canonică a calendarului, impusă politic, în timp ce nici unul din clericii „lumești” nu a protestat în vreun fel văzut, zeci de ieromonahi și un număr mare de monahi au reacționat în mod drastic, întrerupând comuniunea cu cei care acceptaseră inovația.

Se cunosc puține lucruri despre acești luptători singuratici pentru adevărata Ortodoxie, și însăși lupta lor a fost puțin apreciată. Mulți oameni lumești văd bătălia lor ca pe una legată de „amănunte”, precum păstrarea calendarului Bisericii sau nepomenirea patriarhului. Vai, acești creștini căldicei nu înțeleg credința în Hristos, nici vicleniile vrăjmașului mântuirii omului! În ce privește apostazia, exact ca în cazul păcatului, diavolul nu oferă niciodată un rău evident, ci doar ispitește cu ajutorul micilor „amănunte” pe care le construiește pentru a alcătui o întreagă cale largă care duce la pierzare. Schimbarea calendarului în anii '1920 a fost doar o încercare prin care să se vădească cât de mulți oameni ar putea fi atrași pe calea inovației care a devenit atât de evidentă astăzi; și puțini sunt cei care au curajul să se rupă odată ce au pășit pe această cale: fiecare pas pe cale îl continuă în mod logic și inexorabil pe cel precedent și cea mai sigură modalitate prin care cineva se poate salva de ea este să nu facă primul pas.

Aceasta au încercat să facă monahii zeloți din Muntele Athos: să nu facă primul pas. Și pentru aceasta au fost disprețuiți, batjocoriți, prigoniți cumplit și numiți zeloți, ca și cum a fi râvnitor pentru Dumnezeu este un lucru de ocară. Iată cum răspundea în

1972 muștrării Sfintei Chinotite starețul Mănăstirii Esfigmenu, arhimandritul Atanasie: „Numiți mănăstirea noastră ‘zelotistă’, dorind să vă arătați aversiunea prin această denumire. Ați fi putut găsi oare un nume mai dulce pentru noi? Domnul Însuși este zelos: Domnul Dumnezeu nume râvnit, Dumnezeu râvnitor este (1eșirea 34, 14). Ca o consecință logică, noi ca slujitori ai Lui ar trebui să ne numim zeloți și ar trebui să fim mândri de acest nume”.

După Congresul pan-ortodox de la Constantinopol din 1923, monahii athoniți au devenit extrem de îngrijorați de direcția în care se îndreptau lucrurile în lumea ortodoxă. Printre ei se numărau și câțiva monahi români care viețuiau în Schitul Sfântul Ierarh Vasilie cel Mare, ieroschimonahul Teofilact Paraschivescu, pustnic îmbunătățit, împreună cu ucenicii săi Arsenie și Pamfil, și alții.

Conștientizând pericolul cumplit al schimbării calendarului, la sfatul și cu sprijinul părintelui său duhovnicesc, schimonahul Arsenie Cotea va scrie cartea numită Boldurile Sfintei noastre Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit, care va vedea lumina tiparului la 1 octombrie 1924. Ulterior, el va mai scrie Epistolie, sau Trâmbița sihăștrilor din Sfântul Munte Athos, în 1925, cu adăugiri în 1931, și Biciul împletit, în 1928.

În 1925, părintele Arsenie vine în România dorind să-i întărească pe credincioșii români care se opuneau schimbării calendarului. Cu acest prilej, el va vizita Schitul Pocrov, unde îl va întâlni pe Sfântul Ierarh Glicherie. Discuțiile dintre părintele Glicherie, pe atunci stareț al Schitului Pocrov, și părintele Arsenie îi vor oferi celui dintâi argumente teologice, canonice și morale prin care își va putea susține cu tărie poziția împotriva schimbării calendarului. Totodată, părintele Arsenie i-a dat temeiurile canonice ale întreruperii comuniunii euharistice cu ierarhii Bisericii Ortodoxe Române, așa cum procedaseră și monahii zeloți din Muntele Athos cu patriarhul Constantinopolului.

La plecarea sa de la Schitul Pocrov, părintele Arsenie îi va da Sfântului Glicherie câteva exemplare din Boldurile, care se va dovedi o carte-document, de mare valoare atât la acea vreme, cât și în zilele noastre. El se va întoarce în Sfântul Munte, unde alături de alți 450 monahi athoniți, va înființa, în Joia Mare a anului 1926, Liga Zeloților, sau a Ziloților, din Muntele Athos. Ei i se va alătura în lupta pentru apărarea dreptei credințe Comunitatea Adevăraților Creștini Ortodocși din Grecia.

În toamna anului 1927 – începutul anului 1928, Sfântul Ierarh Glicherie se va reîntâlni cu părintele Arsenie, de această dată în Sfântul Munte. Aici, Sfântul Glicherie va cunoaște mai mulți zeloți și va primi binecuvântarea Sfintei Chinotite de a continua lupta pentru apărarea dreptei credințe.

Ce ne-a lăsat nouă moștenire părintele Arsenie Cotea ? O serie de cărți, a căror valoare este neprețuită astăzi. Monah erudit, cunoscător al Sfințelor Scripturi și al scrierilor Sfinților Părinți, el ne-a învățat cum să privim născocirile și abaterile de la dreapta credință care au năpădit Ortodoxia în aceste vremuri tulburi pe care le trăim. Cunoscător al problemelor existente în Biserica Ortodoxă Română, el le-a zugrăvit cu diplomatie, în ciuda acuzelor unora că nu ar fi făcut-o. Cu cât aflăm mai multe despre cele petrecute în sânul Bisericii începând de la jumătatea secolului XIX până la schimbarea calendarului, în 1924, cu atât realizăm că părintele a îmbrăcat în cuvinte decente cele indecente și a tras un vâl peste tot ceea ce ne-ar fi putut mâhni peste măsură sau ne-ar fi putut face să ne clătinăm în credință.

Scrierile sale, mai cu seamă Boldurile, fac parte din istoria bisericească contemporană, fiind mărturii ale faptelor și întâmplărilor din acea epocă deosebit de frământată. El a cunoscut foarte bine cele petrecute în epocă, le-a cântărit cu înțelepciunea unui monah trăitor în duhul adevărat al Bisericii, și, în plus, a avut acces la

scrieri care astăzi nu mai sunt disponibile spre a fi cercetate; ne rămân citatele din cartea sa și cuvântul său ca mărturie.

De asemenea, scrierile sale reprezintă o mărturisire de credință, aparținând unuia din zeloții luptători pentru păstrarea adevăratei Ortodoxii. Credem că ele aduc multă lumină asupra celor petrecute în legătură cu schimbarea calendarului din 1924, și nu numai; ele înfățișează o epocă pe care noi o cunoaștem prea puțin, o înțelegem prea puțin, ca să realizăm că îndepărtarea de adevăratul duh ortodox începuse să prejudicieze grav viața Bisericii. Mai mult, părintele Arsenie - asemenea Sfântului Ierarh Glicherie Mărturisitorul și multor monahi și mireni cu adevărat evlavioși, sau mai bine zis zeloți - a întrezărit în evenimentele petrecute în vremea sa, sămânța apostaziei pe care noi o vedem astăzi. Cele petrecute în cei 90 ani care s-au scurs de la schimbarea calendarului vin să adeverească pe deplin temerile acestor zeloți și să legitimeze lupta lor pentru apărarea dreptei credințe.

Scrierile sale ar trebui citite de mai multe ori pentru a ajunge să trăim împreună cu părintele Arsenie mahnirea pentru acea stare vrednică de plâns în care ajunsese Biserica Română și pentru halul în care ierarhii ei o înjoseau pe ea, Mireasa lui Hristos, în fața puternicilor acestei lumi. Să trăim împreună cu el mahnirea, și să ardă și în inimile noastre acel foc pe care Domnul l-a adus pe pământ, ca să apărăm adevărata învățătură a Mântuitorului pe care am moștenit-o de la înaintașii noștri, și ca să nu ne rătăcim în pașii vieții noastre duhovnicești și să ne trezim în afara turmei lui Hristos.

Editura AMD

BOLDURILE

SFINTEI NOASTRE BISERICI CREȘTINE ORTODOXE DE RĂȘARIT

Adică, *Apologie* - precât s-a putut - cu culegeri de prin Dumnezeiasca Scriptură și alte scrieri, *împotriva noilor reformiști*, ce se pretind a reorganiza Biserica Domnului nostru Iisus Hristos, prin, căci *ne hulesc* sfântul nostru calendar bisericesc creștin ortodox – numit iulian stil vechiu

De netrebnicii și cei mai după urmă între schimonahi
TEOFILACT și ARSENIE
din Schitul Sf. Ierarh Vasile, Sf. Munte Athos

Anul mântuirii 1924, octombrie 1, marți – stil ortodox
(Acoperământul Maicii Domnului)

*„Dacă aceștia vor tăcea, pietrele
vor striga” zice Domnul (Luca 19, 40)
căci,*

*„Vă răătăciți neștiind Scripturile
nici puterea lui Dumnezeu” (Matei 22, 29)*

*și
„Adevărul, ori cât de crud ar fi el,
trebuie dat pe față”.*

**Troparul praznicului Acoperământul Prea Sfintei Stăpânei noastre
Născătoarei de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria (glas 4)**

Astăzi poporul cel binecredincios luminos prăznuim, umbriți fiind prin venirea ta Maica lui Dumnezeu, și către prea cinstită icoana ta căutând, cu umilință strigăm: acoperă-ne pre noi cu cinstitul tău acoperământ, și ne izbăvește de tot răul, rugând pre Fiul tău – pre Hristos Dumnezeuul nostru –, să mântuiască sufletele noastre.

Condac (glas 3)

Fecioara astăzi, înainte stă în Biserică, și cu cetele sfinților nevăzut se roagă lui Dumnezeu. Îngerii cu ierarhii se închină, și apostolii cu proorocii dănuiesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu, pre Dumnezeu cel mai înainte de veci.

**Troparul Sfinților și Dumnezeieștilor Părinți
ai Sfântului Sinod I Ecumenic din Nicheea (glas 8)**

Prea proslăvit ești Hristoase Dumnezeuul nostru, cea ce luminați pre pământ, pre Părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înși la adevărata credință, pre noi pre toți ne-ai îndreptat, Mult îndurate, slavă Ție.

Condac (glas 8)

Propovăduirea Apostolilor și învățăturile Părinților, Bisericii o credință a pecetluit, care și haina adevărului purtând, cea țesută din teologia cea de sus, drept îndreptează și slăvește taina cea mare a bunei credințe.

„Pentru Sion nu voiui tăcea și pentru Ierusalim nu voiui înceta, până când va ieși ca o lumină dreptatea Sa și mântuirea Sa ca o făclie va arde”. (Isaia 62, 1).

„Dacă legile civile trebuie să fie păzite de toți, cu cât mai vârtos trebuie să păzim sfintele canoane și legile divine, care sunt puse pentru mântuirea sufletelor noastre”. (Nov. Imp. Iustinian 137)

Acestea le înfățișază spre aducerea aminte tuturor celor ce voiesc să fie adevărați fii ai Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit.

AUTORII

PREFAȚĂ

Cetitorii – atât cei cari mă cunosc cât și cei ce nu mă cunosc – se vor mira văzând apariția acestei lucrări așa cum s-ar zice de năprasună.

Țin să lămuresc de la început pe toți, că lucrarea de față mi-a fost impusă – nu numai din ordinul verbal al prea sfinției sale episcopul Vartolomeu – adresat smereniei mele la sfântul sinod prin luna maiu a. cr. – care-mi zicea cum că voiui face un mare serviciu publicând vreun tractat despre chestiunea calendaristică, ci și silit – de un înalt simțământ de datorie, în primul rând față de chestiunea atât de delicată precât și de importantă ca aceea a calendarului și paschaliei Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit – pe care calendar îl hulesc noii reformiști de păgănesc –; iar în al doilea rând, atât pentru a dovedi că monahii au fost, sunt și vor fi gloria Bisericii lui Iisus Hristos prin IS. HS, cât și pentru a stăvili nedreptățile și silnicia săvârșită asupra mea, prin faptul trimiterii mele la Parchet, de către însuși acei cari în vremea hirotoniei lor au jurat că vor păzi tradițiile și patrimoniul sfânt al Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit; căroră asupritori – ori cine ar fi ei – în semn de mulțumire și adâncă recunoștință pentru tot ce ar fi aruncat în cărca mea, tocmai prea sfinților lor le dedică lucrarea de față.

Smeritul între schimonahi
Arsenie Cotea

CUVÂNT ÎNAINTE

În anul 1866, nemuritorul și vrednicul de vecinică pomenire, prea sfințitul episcop de Edese și decretat al Argeșului Neofit Scriban, în precuvântarea la „Apărare a Adevărului și a drepturilor Sfintei noastre Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit”, care drepturi întru acea epocă, pe de-a-ntregul se încălcau de oarecare guvernăminte, între altele zice și acestea;

„În adevăr, dacă au fost cândva luptată la noi Biserica Domnului nostru Iisus Hristos, dacă au fost disputate drepturile sale, această luptă și această dispută este astăzi, când s-a aflat unele guvernăminte care s-au încercat să alunge pre Dumnezeu din legiuirile lor, din științele lor, din artele lor, din moravurile lor, și de le-ar fi fost prin puțină chiar și din patria lor. Astăzi lor nu le mai place nici măcar să audă vorbindu-se despre Biserică, cu atât mai puțin de a-i face vreun bine”.

Și iată care erau pe atunci acele triste intenții ale puterii laice: „Introducerea, zice, a ordinei materiale în Biserică; schimbarea calendarului nostru ortodox prin cel papistănesc; reformarea sfintei liturghii; prescurtarea rugăciunilor; prefacerea

cărților și a limbii; desființarea posturilor; îmbrăcarea clerului în fracuri; raderea bărbilor; introducerea organelor și a cimpoaielor în Biserică; libertatea poligamiei în cler; excluderea monahismului de la ori ce afaceri bisericești în contra literei și a duhului sfintelor canoane etc etc”¹.

Și care regim de atunci, zice: „A adus în societate pe cea mai mare din robii ..., robia duhovnicească care implică robia națională, botez civil, nuntă civilă (adecă păgână), episcopat civil, sinod civil, monastiri și călugări civili”². Și „dacă vulpenia lor nu și-a atins în totul scopul, atunci știu să-și ascundă planurile asupra Bisericii, și să-și caute, sau mai bine să-și formeze alte ocazii și alți oameni de oportunitate (adecă când îi va veni bine) la acest cuget al lor”³.

Și tocmai când „instrucțiunea lipsită fiind aproape cu totul de o educațiune morală, care ne dă foarte mult de gândit, mai ales în timpurile de față, când spiritul omenesc este mânat cu multă ușurință de valurile lumii materialiste”⁴, pentru că mai cu seamă „de la războiu încoace criza economică a pus din zi în zi mai multă stăpânire pe diferite categorii de oameni din societatea noastră ... Și puțini intelectuali sunt care, într-o atitudine de resemnare se mai gândesc la înalte preocupări de ordin intelectual și moral”⁵.

Și tocmai „într-un timp când oare care au banul de Dumnezeu, interesul scoposul vieții, când cinstea (ca să nu zicem și religia) e socotită drept rușine, ordinea drept prostie, munca o nenorocire și fuga după câștig o datorie, și când este a nu vedea ochi de văzut și

¹ Vezi broșura „Răspuns guvern. și sinod. românesc din 1866, pag. 8; și „Apărare a Adevărului”, pag. 18, de Neofit Scriban.

² Tot de același „Răsturnarea ultimelor rătăcirii ... și a nelegiuirilor făcute Bisericii românești”, 1867, pag. 24.

³ „Apărare a Adevărului” de Neofit Scriban, pag. 18.

⁴ În prefața tezei pentru licență „Sf. Vasile cel Mare” de C.D. Vasilescu-Ploiești 1907.

⁵ Vezi articolul „Lipsa de profesori în învățământul secundar”, Universul no. 269 din 1923.

urechi de auzit și minte de înțeles”⁶; tocmai acum „după relațiile aduse de unele reviste periodice, câteva țări ortodoxe s-ar găsi chiar în ajun de a se lepăda de învățătura și așezămintele Sfintei noastre Biserici de până acum”⁷.

Căci, iată în rezumat, ce îngăimează unul din prea sfinții arhieriei ai modei nouă – D.D. Dr. Socrat Episcop al Ierisoului, care – pe lângă primirea calendarulu papistășesc etc – propune și „distrugerea sfintelor orânduiei introduse de monahism în Biserică; însurarea episcopilor sau recăsătorirea clericilor, – sau poligamia lor liberă –, nunta cu rudeniile; desființarea posturilor; prefacerea îmbrăcămînții clericilor; tunderea și raderea sfinților slujitori; scurtarea rugăciunilor; reformarea sfintei liturghii” etc.⁸.

Și care propuneri „se arată că sunt întărite și de o hotărâre ce se zice că s-ar fi luat de așa-numitul congres general ortodox de la Constantinopol, întrunit sub preșidenția ex-Patriarhului Meletie al IV-lea în ședințele din mai și iunie 1923”⁹.

Deci, reformele introduse cu repegiune, răsturnând bazele societății noastre anterioare, caută să strice și organismul Bisericii; dar acum nu direct sare puterea laică, de oarece are – precum se pare – format efectivul cu care își va atinge țelul, chiar din corifeii ecleziastici. Căci, iată hotărârea Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din ședința de la 31 octombrie 1923, cu privire la

⁶ Iconom C. Nazarie, în *Noua Revistă Bisericească* din anul 1923, pag. 123.

⁷ Vezi broșura „Înțelesul dogmatic al interzicerii recăsătoriei slujitorilor sfinți” de Arhimandritul Galaction Cordun, pag. 3.

⁸ Articolul „Anartosis tis Eclisias” publicat în *Revista Bisericească Elină* „Grigorie Palama”, 1918, pag. 174.

⁹ Vezi tot revista pomenită mai sus și apărută în iunie 1923, unde pe larg povestind despre hotărârile acelu congres constantinopolitan, comunică că s-ar fi hotărât ca *călugării cei mai tineri să se însoare*; care nu le-a fost frică a le și pomeni unele ca acestea. Și la care, după cum se pare au luat parte și Arhim. Scriban împreună cu fostul monah Dragomir Dimitrescu: vezi și *Noua Revistă Bisericească*, anul al V-lea, pag. 77, pomenind despre acestea.

schimbarea calendarului ortodox, este semnată cu însuflețire de toți cei 25 membri ai sinodului.

Pentru aceasta, dacă nu am vedea cocoțat pe tapetul reformiștilor, între altele mai întâi și cel mai de căpetenie pas spre a întuneca splendoarea monahismului, după cum ne înștiințează și prea cuviosia sa părintele secretar al Sf. Sinod al României – în scrisoarea adresată schitului român „Prodromul” din 17 iulie 1924 – cum că „Sfântul Sinod, zice, a dat un ordin ca toți călugării și călugărițele incorigibile să fie raportați și dați afară din monastiri. Dacă superiorii ar face așa, zice, bine înțeles că deși avem câțiva călugări, dar mai apoi n-are să mai rămâie nici unul. Călugării cei buni îi trimit pe la sate, tot cei mari, și unde se pot strica mai curând, și pe urmă fuga la darea afară din monahism”.

Și dacă monahii ca și creștinii ortodocși nu ar avea drepturi naturale de a trăi ca asociațiune religioasă, după canoanele ecleziastice ortodoxe de răsărit, care dumnezeiești canoane le dă dreptul de a se apăra în contra asupritorilor lor, și a nu le face din această apărare o crimă vicleană de „lesnațiune”¹⁰; și care drepturi, poate, a îmboldit pe prea cuviosul secretar sinodal, citat mai sus, a ne înmâna un tip de calendar care se va pune în execuțiune pe ziua de 1 octombrie a. c. și pe care calendar, zice: „Studiați-l și vă dați părerea de el, făcându-i obișnuitele critici, și vă rog a-mi comunica și mie părerile ...”

Atunci nu am fi fost siliți de datorie a îngheba această lucrare numită „Boldurile Sfintei noastre Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit”, împotriva căroră voiesc a arunca cu picioarele noii reformiști de astăzi; și pe care cutezanți, ori cine ar fi – căci ținem a declara că publicând acest tractat critico-apologetic, onorăm persoanele și nu avem a face cu interesele personale nici de cum, ci numai cu ideile și principiile cele șovăite, căroră întâmpinăm cu

¹⁰ Vezi broșura „Apologia” episcopului Neofit Scriban, din 1867, pag. 64.

adevărurile Sfintei Scripturi, pentru ca să poată judeca lumea nepărtinitoare și creștină, de care parte stă adevăratul adevăr – zicem: mai micii și netrebnicii schimonahi din această tagmă monahicească, îi rugăm și pe acești reformiști, și pre cei ce din neștiință au plecat urechea la șoaptele lor, ca, cu toată dragostea cea întru Hristos Iisus, cu blândeță să-și întoarcă urechea înspre aceea ce zice:

- Și căzând pre pământ, a auzt glas zicându-i lui: *Saul, Saul, ce mă gonești?*

Și dacă dintru această cumplită cădere îi va mai fi rămas ceva duh de viață întru el, întreba cu durere:

- Cine ești Doamne? iar Domnul îi va răspunde:

- *Eu sunt IISUS pre carele tu gonești; cu greu îți este ție a lovi cu piciorul împotriva BOLDURILOR.*

Căci, oare, ce sunt veregăturile anatemelor cele împotriva puse de Sfânta noastră Biserică Creștină Ortodoxă de Răsărit, călcătorilor dumnezeieștilor canoane?

Deci – ori cine ai fi tu – dacă nu voiești a simți vecinic împunsătura acestor dumnezeiești bolduri, atunci – tremurând și înspăimântat fiind, cu umilință zi: Doamne ce voiești să fac? și Domnul îți va zice: Scoală și intră în cetate și se va spune ție ce trebuie să faci (*Faptele Apostolilor 9, 4-6*).

Întru care dumnezeiască cetate – a Sfintei noastre Biserici – intrând, prin pocăință, va afla acolo pre toată ceata dumnezeieștilor Apostoli și a Sfinților Părinți, cu toată buna voință sfătuindu-ne prin scrierile lor, ce trebuie să facem cu chestia schimbării calendarului, precum și cu alte primejdioase schimbări ce s-a croit în Biserica Ortodoxă de Răsărit.

Și care, dintru ale căror scrieri, pentru a noastră aducere aminte, adunând ca niște spice frânte oare care parte, pre cât s-a

putut, referitoare la apărarea ce voim a face, să ne hrănim cu dănsle ca cu niște cuvinte ale vieții.

Așa dar, să rugăm pre toată ceata sfinților și mântuiților din Biserica Domnului nostru Iisus Hristos să roage pe prea curata și pururea Fecioara Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, ca să mijlocească la Fiul ei și Dumnezeuul nostru, Cel ce au zis că fără de El nu putem face nimic (Ioan 15, 5), ca darul Său să se înmulțească pe deplin întru noi spre toată fapta bună, și asupra lucrului nostru și asupra tuturor acelorora, care duple Apostolul, „*lupta cea bună s-au luptat, alergarea au săvârșit, și credința au păzit*” (II Timotei 4, 7-8) ...

AMIN

PARTEA I

- I.** De ce s-a intitulat tractatul acesta „BOLDURI”
- II.** Dresarea reformiștilor de astăzi
- III.** Dreptul de cetățenie în Biserica Domnului nostru Iisus Hristos; precum și despre datoriile acestui cetățean
- IV.** Ceva pe scurt despre Sfintele Ecumenice Soboare
- V.** Despre nerătăcirea Sfintelor Soboare Ecumenice
- VI.** Despre rătăcirea Bisericii Papistășești
- VII.** Cine este pontificele papă al Bisericii Romano-Catolice
- VIII.** Deosebirea între Biserica de Răsărit și cea de Apus
- IX.** Încheierea la cele zise despre papistași

Capitolul I

De ce s-a intitulat tratatul acesta „BOLDURI”

Dumnezeul nostru Cel închinat în Tatăl, și în Fiul, și în Sfântul Duh, Treime prea sfântă de o ființă și nedespărțită, pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, ajută tuturor robilor Tăi celor ce chemăm prea sfântul și de mare cuviință numele Tău. Amin.

§ 1. „Sub un regim în care pactul politic fundamental să fie zilnic și sistematic călcat în picioare (bunăoară ca acum cu comuniștii); sub un regim în care despotismul și bunul plac egoistic să fie ridicate la înălțimea unor maxime constituționale și principii de guvernare; sub un regim în care toate legile și instituțiile să fie desconsiderate, falsificate și demoralizate; sub un regim în sfârșit, fecund (rodnic) de nelegiuirile de tot soiul, securamente, pentru ca tabloul căderii morale să fie pe deplin și în ordinea religioasă¹¹, trebuia să ne așteptăm ca să cetim, nu numai pe

¹¹ Vezi „Fără de legea canonică a Sf. Sinod al Sf. Biserici Autocefale Române din 1873”, de D.G. Mărzescu.

mente aceasta! Și iarăși zice: „Anul bisericesc începe cu luna Septembrie, el este hotărât astfel de Sinodul I Ecumenic din Nikeea la 325, care Sinod stabilind principalele dogme ale credinței noastre, a adoptat și calendarul iulian ca calendar pentru Biserică¹⁴², și în același timp, a stabilit și regulile determinatoare datei Sfințelor Paști”.

Și iarăși în calendarul bisericesc ortodox – alcătuit de D. Dr. C. Chiricescu și aprobat tot de către Sf. Sinod al României în ședința din 24 Noiembrie 1921 –, la pagina 192, acolo unde arată pentru vacanțele serviciilor publice, zice și aceasta: „ ... la 23 și 24 Decembrie stil vechi, sau 5 și 6 Ianuarie stil nou oficial, introdus în statul nostru de la 1/14 aprilie 1919, Bisericii noastre respectându-se dreptul de a face uz de stil vechi (iulian) care este al Bisericii Ortodoxe de Răsărit, de care ținem”.

§ 9. Însă noi aici, ca încheiere, să punem tot din acel calendar – de mai sus aprobat de Sf. Sinod –, în care la pag. 190 zice: „Noi creștinii ortodocși de răsărit suntem feriți de ele (adecă de abaterile anticanonice ale calendarului gregorian), întrebuițând în cele bisericești stilul vechi.

Astfel fiind adevărul lucrurilor, de ce n-am fi lăsați în pace și nu ni s-ar tot strecura și nu ni s-ar tot îndesa gândul nepotrivit și neortodox – fie din partea celor nechemați, fie din partea celor lipsiți de adevăratul duh bisericesc – de a părăsi și bisericește, după cum am părăsit politicește, stilul vechi și a ne însuși stilul nou, care va fi păcătuind mai puțin din punct de vedere astronomic, dar păcătuiește mult din punct de vedere bisericesc?

Cei de alte religii să aibă la noi toată libertatea calendaristică în viața lor duhovnicească, iar noi nu?” Și mai sunt și alte hotărâri sinodale ale Bisericii Ortodoxe Române, în felul acesta, așternându-le mai încolo. Totuși, cei lipsiți de adevăratul duh bisericesc a săvârșit

¹⁴² În calendarul bisericesc – 1900 – pag. 99; aprobat de Sf. Sinod Român, în ședința de la 21 octombrie 1899 cu no. 218.

răsvărire contra deciziunilor sinodale, noi, cei ce cu prețul vieții noastre voim a ne apăra credința și predaniile creștinești îndatinat în sufletul ortodocșilor din moși-strămoși de aproape 2000 de ani, sau cei ce nu numai că ne hulesc sfântul nostru calendar bisericesc ortodox, numindu-l de mai multe ori păgânesc, aruncând prihană de greșeală și asupra întreg Sfântului Sobor de la Nikea, alcătuit din cei 318 Sfinți Părinți, mucenici, mărturisitori și cuvioși de Dumnezeu purtători și de rane purtători pentru Hristos, și de care s-au cucernicit toate celelalte Sfinte Soboare; ci, și însuși pre ale loruși mulțime de deciziuni sinodale le-au defăimat și dezaprobat, prin năprasnica schimbare de la adevăratul duh ortodox, precum singuri au înpublicat??!

§ 7. Oare nu s-ar potrivi unora ca acestora apostroful Sfântului Prooroc Isaia ce zice: „Vai! celor ce zic răului că este bun, și bunului că este rău; celor ce pun lumina în tunec, și în tunecul lumină; celor ce pun amarul dulce, și dulcele amar. Vai! celor înțelepți întru sineși singuri și înaintea lor știutori. Vai! celor puternici ai voștri, celor ce beau vinul, și celor tari cari amestecă băutură bețivă: cei ce îndreptează pre cel nedrept pentru daruri, și lepădând dreptatea dreptului” (Isaia 5, 20-23).

De prisos ar fi fost să mai pomenească oricine ar fi el – de zeci de mii, de sute de mii și chiar de milioane de ani calendariști de ar fi avut câtuși de cât evlavie la Sfântul Vasilie cel Mare ce prihănește pre neîndumnezeiții filosofi, cum că²⁶¹: „Cu deșarta lor filosofie n-au putut – și n-au voit – să cunoască pre înțelegerea sfârșitului cea următoare cuvântului celui pentru judecată, că nevoie este să se prefacă lumea. De la care socoteală, atâta se depărtează ei de a lua aminte la acestea ca la niște adevărate, încât și cu neastâmpărat răs râd de noi, căci spunem pentru sfârșitul lumii acesteia și pentru nașterea de a doua oară a veacului”.

²⁶¹ „Hexameron” al Sfântului Vasilie, pag. 2.

§ 8. Și nu numai atât, ci pre lângă multe alte considerente sfinte și dumnezeiești, la schimbarea calendarului să fi avut în vedere măcar pre acea minunată vedenie, descoperită Sfântului Calinic episcopul Râmnicului la 1893 despre sfârșitul lumii, ce au văzut scris sub icoana Sfintei Treimi la răsărit, că 7500 nu se va împlini²⁶², după cum se arată în filada cu istoria vieții acestui prea venerabil episcop, tipărită în tipografia cărților bisericești în 1893, sub auspiciul tot al Sfântului Sinod; și atuncea, credem că le-ar fi pierit pofta câștigului celor câteva miliarde de lei, ce acum le socotesc pierdute, din pricina, zic ei, a mulțimii sărbătorilor de peste an!

§ 9. Însă în știință să fie, cum că nici această dandana calendaristică nu va scăpa de vârtejurile științifice. Fiindcă iată ce citim în Noua Revistă Bisericească, anul V, pag. 77: „Congresul, zice, adevărat panortodox de la Constantinopol a hotărât să se apeleze prin liga națiunilor ca știința astronomică să dea lumii o măsură exactă a timpului”. Iar în Biserica Ortodoxă Română – din anul curent, pag. 397 – aflăm cum că Uniunea Internațională a Academiei Științifice studiază un nou sistem de calendar și voiește să-l vadă introdus în toată lumea”. Sunt atâtea păreri pentru reforma calendarului gregorian, pre cât și capete de membri ai comisiunilor. Dar însă se vede din adresa societății națiunilor către guvernele diferitelor țări – 1 noiembrie 1923, Geneva – că se lucrează cu nădușeli spre a se topori un asemenea calendar, încât să-ți faci cruce când îl vei vedea a apărut.

Deoarece, dacă au în vedere neajunsurile calendarului actual, pre care le zic că sunt foarte sensibile în privința economică și

²⁶² Într-un vechi manuscris, cu istorisirea vieții acestui cuvios Episcop Calinic al Râmnicului, acolo unde zice despre vedenia cu sfârșitul lumii, arată curat că cuviosul cugeta pentru sfârșitul lumii, iar nu pentru sfârșitul unei epoci vechi pentru români, precum s-a tipărit. Căci nici un rost nu are această cârniță – de editor – înțelegere, fiindcă se contrazice singur când zice că cuviosul Calinic se îndelețnicea și cu citirea prorociilor pentru sfârșitul lumii.

traficul internațional, ajungi a cunoaște cât de colo și aici pe ucigașa mână a lui Iuda – alvițarul. Mai ales că după cum zice dr. N.C. Paulescu²⁶³: „Nu mai e aproape nimeni care să nu mărturisească că societatea națiunilor ar fi o bancrută; căci este denunțată în nenumărate rânduri, rolul important pe care l-a jucat jidanii, care se îmbulzeau atât de numeroși în jurul d-lor Wilson, Lloid George și Clemenceau”.

§ 10. Deci, atunci, ce vor face noii calendariști, când după ce și-au dat părul în mâna Ligii Națiunilor prin congresul constantinopolitan, se vor pomeni într-o bună zi cu porunca ca să adopte noul lor calendar? Nu era mai bine ca să-și fi strâns genunchile de inimă, luându-și aminte de sineși, pe lângă bisericescul și ortodoxul nostru calendar – stil vechi – bătrân, tocmai de 2000 de ani și să fi ascultat pe Cel ce a zis: „Cel ce face strâmbătate mai facă strâmbătate ... și cel drept mai facă dreptate ... Iată vin curând și plata mea cu mine este ca să dau fieștecăruia după cum va fi fapta lui” (*Apocalipsa 22, 12, 11*).

Deci celor ce răstoarnă pre cele cu sfințenie și bine rânduite de dumnezeieștii Părinții noștri în Sfânta Biserică a Mântuitorului lumii Hristos Domnul, oare, „Ce le va face lor Domnul viei ...?”

(*Luca 20, 15*)

²⁶³ „Cele 4 patimi” de dr. C. Paulescu, București, pag. 20.

PARTEA A VII-A

*Zice Domnul: Ori unde va fi stârul,
acolo se vor aduna și vulturii (Matei 24, 28)
Cel ce înțelege să-nțeleagă ...!*

- I.** Aceșișimea noului calendar cu cel gregorian
- II.** Ce fel de adevăruri ne mai prezintă noii calendariști pentru data
Sfintelor Paști?
- III.** Despre oare care reforme ce se plănuiește și chiar se făptuiește în
Biserica Ortodoxă, în legătură cu schimbarea calendarului ortodox
- IV.** Despre care ANATEMĂ să notăm ceva pe scurt
- V.** Încheierea celor zise până acum
- VI.** Alte reforme în legătură cu schimbarea calendarului
Ultima concluzie
Apendice

Capitolul I

Aceșișimea noului calendar cu cel gregorian

§ 1. După ce s-a arătat necanonicitatea și neștiința calendarului gregorian, precum și solemnă lui osândire cu anatemele multor ședințe sobornicești și cu dezaprobarea tuturor Sfinților Părinți din Biserica Creștină Ortodoxă de Răsărit, fapt ce toți aproape cei din patria lui voiesc a-l reforma și:

După ce s-a demonstrat că făuritorii noului calendar n-au avut nici un motiv temeinic și canonic ca să schimbe sfântul nostru calendar bisericesc ortodox, atât din punct de vedere economic – tendință jidănească –, nici științific, care se schimbă pe sezoane – cu atât mai mult bisericesc –, căci au zis că cad din Ortodoxie etc. Și:

După ce s-a dovedit că numai o mică parte din Bisericele Ortodoxe s-au înțeles să schimbe calendarul, pe când cele 3 patriarhii: a Ierusalimului, a Alexandriei și a Antiohiei, Patriarhul Tihon al Rusiei cu credincioșii lui, Biserica Iugoslaviei, Sfântul Munte Athos, 60« din creștinii ortodocși elini, precum și parte din

poporul românesc ortodox creștin i se împotrivesc; precum și toate celelalte Biserici Autocefale Ortodoxe²⁶⁴. Deoarece:

După înfățișarea ziselor astronomilor, rău și fără de cale s-au tăiat cele 13 zile din luna octombrie anul acesta, căci dacă va mai sta lumea tocmai peste 555.270 ani se va adăuga o zi la calendarul nostru iulian – stil vechi – și

După ce s-a descoperit la lumina zilei că nu îndreptarea, ci unificarea calendarelor s-a făcut, după însuși mărturisirea noilor calendaristi:

Veniți acum să urmărim modul de procedură cu schimbarea calendarului, precum și primejdioasele lui urmări în viața duhovnicească a creștinilor ortodocși.

§ 2. Precum am arătat mai înainte, am văzut că I.P.S.S. Dr. Miron Cristea a zis: „Dat fiind că îndreptarea calendarului se face pe bază de adevăruri științifice, matematice și astronomice (dar adevărul bisericesc?), în mod firesc ajungem la puncte de întâlnire cu calendarul apusean”, după care zice că „Apusul cu Răsăritul va fi în perfectă armonie!” Iar în enciclică peste tot zice altfel că calendarul cel de curând născut nu seamănă nicidecum cu calendarul gregorian. Ia să vedem așa este, ori în altfel. Înainte de reformatorul Papa Grigorie al XIII-lea, la multe sinoade în Apus s-a propus schimbarea calendarului iulian, dar însă încercarea rămânea baltă izolată. Iar la Răsărit întotdeauna de aci a răsunat anatema asupra celor ce ar îndrăzni una ca această fără de lege, de a schimba adecă calendarul, sau ceva din Biserică. Sinodul din Laterano apusean aude declarația astronomului Copernik că din cauza neștiinței exacte a lungimii anului solar să nu se schimbe calendarul, ceea ce a și urmat tăcere. Tot asemenea și Sf. Sinod al României se lămurește de un însuși inginer român, cum că anul

²⁶⁴ Vezi protestul Patriarhiei Antiohiei și ale altor Biserici Autocefale către Sf. Sinod al României în Biserica Ortodoxă Română, aprilie anul curent.

iulian este în perfectă armonie cu anul astronomic, și schimbarea nu s-a făcut.

§ 3. După toate acelea, trăsnește prin cap lui Papa Grigorie al XIII-lea să nu se mai țină cont de ce va să zică o hotărâre a Sfințelor Soboare Ecumenice, și din turnul vijeliilor gregoriene aruncă la pământ calendarul bisericesc, schimbând regula bisectililor.

Tot asemenea au făcut și P.S. sinodali ai României – pe baza unui descreierat de Meletie al IV-lea, împreună cu câțiva la Patriarhia din Constantinopol, cu minciună sub nume de congres pan-ortodox – schimbă și ei ordinea bisectililor; așa că, din cauza anilor lor comuni din oare care ani seculari, vor ajunge săcâindu-se când înainte de noi cu numele zilei, când în urma noastră la ori ce dată; precum anul acesta 1924 toate datele lunii lui octombrie, noiembrie și decembrie care la noi ortodocșii sunt vineri, la ei sunt sâmbătă, asemenea și datele miercurilor și ale ori și cărei zi.

Și așa vor urma când înainte când înapoi față de data ortodoxă cu numele zilei schimbată; precum de pildă în anul 2200, la noi ortodocșii datele de la martie înainte ce sunt cu numele duminică, la ei vor fi sâmbătă, iar datele cu numele sâmbătă va fi la ei vineri, și așa mai departe.

§ 4. Papa Grigorie, când a scos calendarul din Biserica papistă-șească la anul 1582, au suprimat 10 zile din luna octombrie, socotite de năindumnezeiții lui astronomi ca de pristos. Asemenea au făcut și noii calendariști, suprimând afară de cale cele 13 zile din luna octombrie, socotite de ei ca mai mult față de calendarul gregorian, pe care l-a urmat întocmai, după cum se arată din tabelele de față.

1) Pagina calendarului imprimat la Roma în anul 1582 din ordinul Papei Grigorie al XIII-lea, care dă luna lui octombrie scurtată și sărită de la 4 la 15.

Cict. Epact. An. Cor. 1582	L-sa Diii cal.	Dies men sis	O C T O B E R Cui defunt decem dies pro correctione. Anni Solaris.	
XXII.	A	KAL	1	Remigii epi &
XXI.	b	VI	2	
XX.	c	V	3	
XIX.	d	IIINO	4	Francisci confes. duplex.
VIII.	A	IDIB	15	Dionisii, Rusticii, & Eleuterii mart. tem- dup. cum. c. mm, S. Marci Papae & con- fessoris, & SS. Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apulei martirum.
VII.	b	XVII	16	Calisti Papae & mar. femid.
.....				

2) Foiaia calendarului imprimat la București în anul 1924, din ordinul Sf. Sinod al României, care dă luna octombrie scurtată și sărită de la 1 la 14.

O C T O B R E

Are 31 zile

1 - 13 Octombrie se suprimă

M. 1 Acop. Maicii Domnului. Sf. Ap. Anania.
 J. 2 Chiprian și Iustina.
 V. 3 Dionisie Arieopaghitul.
 S. 4 Sf. Mucen. Ierotei al Atenei.
 D. 5 Sf. Muceniță Haritina.

Dumin. 20 d. Rusal. Glas. 1, Vos. 7. - Ual. 1. 11-19. Luc. 7, 11-16.

L. 6 Sf. Apostol Toma.
 M. 7 Sf. Mar. Mucen. Serghe și Vach.
 M. 8 Sf. Cuvioasa Pelaghia.
 J. 9 Sf. Apost. Iacov al lui Alfeu.
 V. 10 Sf. Mucen. Evlampie și Evlampia.
 S. 11 Sf. Apost. Filip, unul din cei 7 Diaconi.
 D. 12 Sf-ții Mucen. Prov. Tarah și Andronic.

Dumin. 21 d. Rusal. și a Sf. Părinți - Sinod 7 icum. Glas. 2, Vos. 8.
 Gel. 2, 16-20. Ev. 13, 7-16. Lc. 8, 5-18. Io. 17, 1-13.

L. 13 Sf-ții Mucenici Carp și Papil.

M. 14 Sf-ții Cuv. Cozma și Parascheva.

§ 5. Cum se vede în 1582 ziua de 4 octombrie fiind joi, a doua zi nu putea fi decât vineri; cum însă a doua zi, papa nu a mai numărat 5 octombrie, ci 15 octombrie, forțat a doua zi în loc de vineri i-a zis luni, schimbând ordinea numelor zilelor.

Tot asemenea silă a făptuit și noii calendariști; căci în subînsemnarea foii noului lor calendar pe 1924, în nota a doua citim: „Zilele

de la 1 la 13 stil vechiu se suprimă” ... Prin urmare, aceste 13 zile din luna octombrie 1924 aparținând stilului vechiu, și pre care le-au șters ca de la 14 octombrie să înceapă stilul nou, a fost 1 octombrie marți, iar 14 octombrie miercuri, atunci, de ce a indus lumea în eroare punând cu minciună și forțat în loc de marți la 1 octombrie miercuri, iar duminică punând la 5 și 12 octombrie stil vechiu, pe când în realitate duminică a fost la 6 și 13 octombrie?!

Dacă au căutat să unifice împreună cu datele și zilele săptămânilor, lunilor și anilor ce vor să fie, la fel cu papistașii, de ce nu au lucrat cu adevărul – precum s-a făgăduit – ci, de la început chiar, ștergând cu buretele cele 13 zile, au greșit în însuși calculele astronomilor de astăzi, cari zic că la sfârșitul veacului al XX-lea se adună 13 zile; iar la 1 octombrie în locul adevăratei zile marți a pus miercuri, cocoțând minciuna tocmai la începutul savantei lor opere? De ce au uitat că „Pierde-va Domnul pre toți cei ce grăiesc minciună” (*Psalmi 5, 6*)? Deci, cu dreptate îi va întreba să răspundă noii calendariști: când ați făcut unificarea cu apusenii a numelor zilelor de la 1 la 14 octombrie? Pentru ce dar voiesc a zice luminii întunerec, și întunerecului lumină?

§ 6. Așa dar, toate sărbătorile de peste an cu dată fixă vor urma la noii reformiști cu 13, cu 14 ... zile mai înainte de data ortodoxă și cu numele zilei schimbată. Încă din pricina aceasta și Evanghelis-tarele cu întreaga rânduială bisericească le-au mutat ființa lor armo-dică de până acum, căci nu se vor mai potrivi precum le aflăm așezate la urma Evangheliilor cu datele lor;

Pentru care schimbări, cei ce au îndrăznit unele ca acestea vor cădea sub anatema Sf. Sobor al VII-lea Ecumenic a canonului 1; care Sfânt Sobor și în praxa (lucrarea) a cincea zice: „Noi pre cei ce au adaus ceva, ori au scăzut din cele rânduite Sfintei Biserici, îi afurisim”.

§ 7. De asemenea și posturile le-au schimbat din locurile lor, căci pe când noi ortodocșii vom posti ajunurile Crăciunului și Bobotezei – Botezul Domnului, ei vor mânca harți (de dulce). Încă și cârnălegile (câșlegile – carnavalul) Crăciunului, ei îl vor face după nemțescul lor calendar, cu 2 săptămâni mai mare, decât cum este hotărât de Sfânta noastră Biserică Ortodoxă de Răsărit, din pricină că sărbătorile fixe le-au mutat cu 13 zile mai înainte, după stilul nou, iar Sfintele Paști le-au lăsat după stilul vechiu. Și dacă se vor ținea mereu așa, adică cu sărbătorile după două stiluri, atunci postul Sfinților Apostoli îl vor desființa; căci se vor pomeni cu praznicul Sf. Apostoli cu 3 zile mai înainte de Duminica Rusaliilor, în vremea când va cădea Sfintele Paști la 25 aprilie, pe când ei lui 25 aprilie îi vor zice 8 mai, iar lui 20 iunie – Duminica Rusaliilor – îi vor zice 3 iulie. Și așa va urma cu postul Sfinților Apostoli desființat când Sf. Paști vor cădea între 19 și 25 aprilie.

Și dacă le place să strice posturile, ceea ce a și pus-o pe tapet în mincinosul lor congres de la Constantinopol în 1923, auză hotărârea Sf. Sobor din Gangra ce tună așa cu al 19-lea canon: „Dacă vreunul din cei ce se nevoiesc, fără trupească nevoie, s-ar mândri și posturile cele predate poporului, care se păzesc de Biserică, le-ar dezlega, întărind întru sine cugetare de deplinătate, fie ANATEMA”. Iar Nomocanonul, prin 228 strigă așa: „Dacă cineva nu va păzi postul Sfinților Apostoli, al Nașterii lui Hristos și al Născătoarei de Dumnezeu, pre unul ca acesta să nu-l primești în Biserică, nici pre fiii lui, dacă și ei nu postesc întru acestea”.

§ 8. Iar dacă cu 2 săptămâni mai înainte vor face sărbătorile, atuncea oare vor avea strugurii copți la dumnezeiasca Schimbare la Față spre a-i blagoslovi, conform canonului al 3-lea al Sfinților Apostoli?²⁶⁵ Deci, bine au zis bunul creștin, inginerul Maxentian, că

²⁶⁵ În tâlcuirea canonului 3 al Sf. Apostoli, la Pedalion.

noii calendariști vor ajunge cu solstițiul de vară²⁶⁶ în ziua echinocțiului²⁶⁷ de primăvară. Care de altfel minunatul Dumnezeu le-au și arătat cu lucru de pe acum că așa are să li se întâmple; căci chiar în anul acesta, 1924, când au schimbat ei calendarul, în luna iulie întâi – Cuptor – întreaga fire ca cum s-ar fi revoltat asupra celor ce voiesc a răsturna dumnezeieștile așezăminte ale Sfintei Biserici, duple cum cetim în Universul no. 158: „În munții și județul Făgărașului, precum și în diferite localități din Bucovina, zice, ninge ca în toii iernii, în special la Câmpulung” ...

Iată Marele Ziditor al totului, Dumnezeu, spre a întări pre al nostru sfânt calendar – stil vechiu – și spre rușinarea celor ce au zis că vom ajunge cu vara în toamnă, au făcut minunea ca iarna să vie în vară, arătând că rău și fără de cale s-au tăiat cele 13 zile.

§ 9. Și iarăși, dacă Sfintele Paști le vor ținea după a noastră ortodoxă Pascalie – stil vechiu –, iar data o vor pomeni cu 13 zile înainte, adică precum are să facă în anul 1925, ziua de Paști fiind la 6 aprilie, ei vor zice 19 aprilie; atunci, de la 22 martie până la 3 aprilie, zilele acestea nu se vor mai pomeni în noul lor calendar pentru Sfintele Paști. Și în cazul acesta, ce fac ei în fața hotărârii aprobată de ei înșiși, în publicația Pascaliei la urma ceaslovului din 1896 la pag. 699, ce zice: „De altă parte ca Paștele să nu cadă niciodată la 22 martie, aceasta este o erezie vădită”. O! Vai de cei ce socotesc de glume anatemele, focul de veci, scrâșnirea dinților, viermele cel neadormit ..., care neîncetat vor roade pre nepocăițiieretici!

Dar să vedem:

²⁶⁶ „Solstițiul de vară” se numește când ziua este de 15 ceasuri și noaptea de 9; și duple astronomi cade cam pe la 21 iunie; iar „solstițiul de iarnă” este când noaptea este de 15 ore și ziua de 9.

²⁶⁷ „Echinocțiu” se mai numește și „isimerie”, adică când nopțile sunt tot una cu zilele, atât primăvara, cât și toamna.

Capitolul II

Ce fel de adevăruri ne mai prezintă noii calendariști pentru data Sfintelor Paști?

§ 1. În enciclica sinodală cetim: „Data Sfintelor Paști se va calcula tot după vechea noastră Pascalie”, adică ca și în trecut după stilul vechiu. Bine!

Dar la urma aceleiași reviste unde este publicată enciclica²⁶⁸, la poșta redacției cetim cum că acestea „numai pentru urechile și ochii omului, toate rămân precum au fost și fără a se băga de seamă” adică minciuna. Căci pe când s-a propovăduit că Sfintele Paști nu se vor schimba din locul lor, aici zice că „aceasta este numai un provizorat. Această urmare după două calendare nu se va putea ține multă vreme. Va trebui odată să se schimbe și aceasta”. Și chiar așa vor face. Fiindcă noii episcopi în sesiunea de primăvară din anul curent, 1925, au și cerut-o cu stăruință să se schimbe și data Sfintelor Paști!

Priviți cum se țin de cuvânt și aici!!!

§ 2. Deci, dacă propovăduiesc cu îndârjire că calendarul nostru este păgânesc, pentru ce dar vin înțelepții aceștia moderni cu sărbătoarea Sfintelor Paști peste noi, cari prăznuim împreună cu cei ce au rânduit și prăznuit această sfântă sărbătoare de la Sfântul Sobor I Ecumenic până astăzi, și până în sfârșit, adică cât va fi lumea ortodoxă creștină pe pământul bunului Dumnezeu?

Și iarăși, dacă ne hulesc sfântul nostru calendar, zicând ei că este păgânesc și că a fost folosit de păgâni mai mult decât 300 de ani (măcar că amarnic se contrazic când zic că Sfinții Părinți l-au botezat în legea creștină la Sf. Sobor I Ecumenic, 325); și cum știut

²⁶⁸ „Biserica Ortodoxă Română”, 1924, pag. 446.

fiind că acele 3 veacuri din început se numesc veacuri apostolice, deoarece Biserica Creștină au avut mulți sfinți și dascăli apostolici, adică care au văzut și vorbit cu Sfinții Apostoli, atunci, dacă noi calendariști pe practica calendaristică a acestor 3 veacuri o numesc păgână, pentru ce dar acum caută să lepede tot ce s-a așezat în Sfânta noastră Biserică în urma acestor 4 veacuri și să reăseze rânduiala ce exista în vremea acelor 4 veacuri?

Pe sfântul și botezatul nostru creștinesc ortodox calendar iulian îl leapădă ca pre un păgânesc, ca cel ce a fost folosit, zic ei, de păgâni mai mult de 3 veacuri, aruncând întru întunec pre cele 16 veacuri ce au practicat acest calendar, pre sfintele slujbe, pre sfintele posturi, pre sfintele canoane, pre sfintele barbe și pre păr, pre hainele clericale, pre neînsurarea episcopilor etc, le leapădă ca ceva introdus în urma acelor 4 veacuri, atunci de ce se mai numesc pre sineși cu fățarnicie creștini ortodocși?²⁶⁹

De ce nu dau pe față, propovăduind pentru toate regulile eclesiastice și să zică că știința modernă nu se mai împacă cu principiile creștinismului ortodox?

§ 3. Iar dacă se vor ținea de cuvânt, adică în rânduiala Pascaliei, ei vor menține calculele pentru serbarea Sfintelor Paști tot după stilul vechiu (ceea ce este o rușine pentru ei, căci au zis că stilul vechiu este păgânesc), iar data o vor muta cu 13 zile mai înainte după stilul nou – ca să le vină la răboj și postul Sfinților Apostoli, temându-se, poate, de anatemele puse asupra călcătorilor –, atunci vor ajunge să prăznuiască Sfintele Paști mai înainte de Pasca jidanilor, precum se arată în tabloul reprodus aici și luat ca exemplu, după comunicarea lui Bejereanu în broșura răposatului general P.V. Năsturel, „Unificarea calendarelor”, de la pag. 12.

²⁶⁹ Vezi încheierea celor 3 veacuri din începutul creștinismului la Bisericeasca Istorie a lui Meletie, tom 1, pag. 109.

Nr. ciclului lunar		19					
Anii		1902	1921	1940	1959	1978	1997
Paștele mosaic	Ziua	9	10	10	10	9	9
	Luna	A P R I L I E					
Luna plină astronomică la acești ani 10 aprilie							
Paștele ortodox stil vechi		14	18	15	20	17	14
Iar dacă o vor muta cu 13 zile mai înainte ...		1	5	2	7	4	1

Și atunci ce fac ei cu dogma care hotărăște că Mântuitorul Hristos Domnul a înviat duminică după Pașca jidovească? Ce fac ei cu caterisirea canonului al 7-lea apostolesc? Numai că poate s-au obișnuit să tot le fulgere pe la urechile cele ce s-au plecat a schimba întreg cadrul cu datele calendarului unele ca acestea: adecă canonul 1 al Sfântului Sobor din Antiohia, ce zice: „Toți cei ce îndrăsnesc a deslega hotărârea Sfântului și Marelui Sinod cel adunat în Nikea, în ființa bunei-cinstiri a prea iubitului de Dumnezeu Împăratului nostru Constantin, pentru sfânta sărbătoare cea mântuitoare a Paștelor, să fie neîmpărtașiți și lepădați de la Biserică, de vor stărui împotrivindu-se mai cu prigonire celor bine dogmatizite. Și acestea să fie zise pentru mireni.

Iar dacă vreunul dintre proeștii bisericești, episcop sau presbiter sau diacon, după hotărârea aceasta, ar îndrăsni pentru răsvrătirea popoarelor și turburarea Bisericilor, a se osebi și cu iudeii a săvârși Paștele, pre unul ca acesta Sfântul Sinod din data aceasta străin de Biserică l-au judecat. Ca pre unul ce nu numai luiși s-au făcut pricinuito de păcat, ci și multora de stricăciune și de răsvrătire. Și nu numai pre unii ca aceștia îi caterisește de liturghie, ci și pre cei ce vor cuteza a se împărtași cu aceștia după caterisire. Iară cei caterisiți să se lipsească și de cinstea cea din afară, pre care o au câștigat sfântul canon și preoția lui Dumnezeu”.

§ 4. Și să se știe că unii ca aceștia ce au apelat la Liga Națiunilor în privința calendarului, ei vor primi împreună cu alte reforme calendaristice și pre aceea ca praznicul Sfințelor Paști să fie stabilizat, conform hotărârii lor din 1923. Și fără de alta vor săvârși și această pozna, căci iată ce zice președintele comisiunii de reforma calendarului a Uniunii Astronomice Internaționale ținut la Roma în 1922: „Dacă Sfântul Scaun (Dumnezeul pământesc papă) va ajunge să fixeze praznicul Paștelui, exemplul lui cu siguranță va fi imitat și de celelalte Biserici”. Auziți?!

Și cum nu-l va imita drăguțele de barbe ajustate și cei cu chica frezură? Zicem, cei ce prin hulele și prihanele fățișe aninate în căra sfântului nostru calendar bisericesc ortodox, ne-au dovedit că le este rușine a mai sta alături cu cei cu sfinții lor ochi scoși, cu mâinile sucite și cu picioarele schilogite de vrăjmașii creștinismului, adică cu cei 318 Sfinți Părinți și dumnezeiești mărturisitori și de rane purtători pentru Hristos. Pre care ochii scoși și sfinte mădulări stâlcite – după cum ne comunică Episcopul Evsevie Pamfil²⁷⁰ și Meletie²⁷¹ – zic cum că cu dulceață le săruta Sfântul Împărat Constantin cel Mare, cel întocmai cu Sfinții Apostoli, pentru ca să primească sfințenia lor.

§ 5. Drept aceea, foarte potrivit este să amintim noilor calendariști cuvântul cel de la întâia Pashă a Sfântului Ioan Gură de Aur, ce zice: „Faceți-vă precum sunt și eu (adecă acum), fiindcă și eu eram odată ca și voi (adecă filosofi). Și ce zic de mine? Trei sute de Sfinți Părinți și ceva mai mulți, împreună adunându-se în Eparhia Vitiniei, în Nikeea, aceasta au hotărât-o (adecă pentru Sfințele Paști), iară voi pre toți aceia îi defăimați prihănindu-i? Acum, una din două va urma: sau îi catigorișiți ca pre niște neînțelegători, că

²⁷⁰ În „Viața Sf. Constantin”, cartea 3, cap. XV.

²⁷¹ Istoria Bisericească, tom 1, partea 2, pag. 156.

n-au cunoscut cu scumpătate²⁷², sau că au cunoscut adevărat, însă pentru frică au vândut adevărul. Deoarece când nu păziți pre acelea ce s-au așezat de aceia (adecă de Sf. Părinți), fără de alta una din acele două pomenite mai sus va urma. Și cum că adecă au avut și înțelepciune multă și bărbăție au arătat, acestea, lucrurile lor le prea arată; fiind că toți purtau asupra-și semnele lui Hristos, și multe lor pedepse înfățișau pe fiecare că într-adevăr au răbdat multe pentru numele lui Iisus Hristos.

Pentru că unii dintru aceștia, afară de altele, aveau și istovite trupurile lor de nevoițe, alții din pricina răpirii tuturor lucrurilor celor trebuincioase, altora din foame, altora din ranele cele multe și alții pre ochi îi aveau scoși: și dintru acești purtători de semne și mucenici s-au alcătuit atunci tot Sfântul Sinod. Aceștia împreună, cu credință și cu împreună glăsuire au așezat această sfântă serbare a Paștelor ca să o săvârșim într-această zi. Așa dar, aceia cari în vremurile acelea de strămătorime și aspre ale goanelor n-au vândut credința, puteau ei înșiși să se fățarnicească pentru păzirea zilei acesteia? Ia aminte bine să vezi ce faci, pentru că judeci pre Părinți cu acest chip, pre cei statornici și înțelepți! Deoarece fariseul acela, care a judecat pre vameșul, au pierdut toate bunătățile ce mai avea, tu ce răspuns vei da? Ce cuvânt vei avea pentru prihănirea acelor dascăli ce erau prieteni ai lui Dumnezeu și mai ales că cu nedreptate și cu multă necunoștință îi prihănești?"

Aducă-și aminte noii calendariști de râvna Sfântului Ioan Gură de Aur asupra Sfântului Chiril al Alexandriei, pentru care s-a pus însăși Maica lui Dumnezeu, zicându-i: „Iartă-l Ioane”. Dar pentru cei ce hulesc sfântul nostru calendar ortodox zicând că este păgânesc – față de cuvintele de mai sus – cine, oare, va împlânzi pe Auritul acela apărător al așezământurilor rânduite de sfinții cei încununați cu laudele dumnezeiescului Gură de Aur?

²⁷² Aceasta o zic și noii calendariști, cum că Sfinții Părinți la Soborul I Ecumenic n-au luat măsuri pe viitor de îndreptarea calendarului iulian – deci au greșit, zic ei.

TRÂMBIȚA SIHAȘTRILOR

Epistolie

sau

Trâmbița sihaștrilor din Sfântul Munte Athos

Adică, scurt răspuns, adresat celor ce au întrebat despre
schimbarea calendarului nostru bisericesc ortodox,
zis „stil vechi”

*Zis-a Domnul: Și va fi după ce veți trâmbița lui Iovil,
când veți auzi glasul buciului să strige tot norodul deodată:
și strigând ei vor cădea zidurile cetății (Isus Navi 6, 5)*

*Vai fii pășitorilor! Făcut-ați sfat nu prin Mine, și tocmeală nu prin
Duhul Meu ca să adăugați păcate peste păcate (Isaia 30, 1)*

*De ce ați uita pre: Înfricoșat lucru este a cădea în mâinile
Dumnezeului celui viu (Evrei 10, 31)?*

*Dar să nu uita hristianii ortodocși nici pre cea zisă de Domnul că:
A Mea este izbânda: Eu voi răsplăti (A Doua Lege 32, 35; Romani 12, 19)*

Cel ce are urechi de auzit să audă (Matei 11, 15)

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh Treimea cea prea sfântă, de o ființă și nedespărțită, un Dumnezeu, carele au fost, este și va fi, Acela neschimbat... ajutați cu al Său dar, mijlocit prin rugăciunile prea sfintei Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioara Maria și cu ale tuturor sfinților, încercăm a lămuri în scurtime, prin această mică broșurică, pe frații noștri creștini ortodocși, care vor să rămână fii adevărați ai Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit, atât despre chestiunea schimbării sfântului nostru calendar bisericesc ortodox, zis iulian stil vechi, cât și despre alte reforme în legătură cu această schimbare necanonică. Și aceasta o facem, siliți fiind de propaganda noilor calendariști cu care împănează urechile ortodocșilor zicând cum că, împreună cu alte popoare ortodoxe pot făptui înlocuirea calendarului iulian ortodox prin cel gregorian, papistășesc, și Sfântul Munte al Athosului. Și pentru ca să dovedim adevărul lucrurilor spunem cele ce vom înfățișa aici – adevăr dispărut din atenția noilor calendariști, care caută prin constrângere și înlocuire să pună cu forța în Biserica Ortodoxă noile reforme, calendar de curând născut, chiar din însuși alorși profeții să le dovedim cum că punând mare temei pe știința filozofilor, s-au ridicat asupra Sfintei Tradiții.

Pentru aceasta, întrebuițând cuvinte pe înțelesul tuturor întru alcătuirea acesteia, smeriți recurgem la a voastră luare aminte; Prea iubit cititor:

*Zice Sf. Apostol Pavel: Credința voastră să nu fie întru înțelepciunea oamenilor
ci întru puterea lui Dumnezeu (I Corinteni 2, 5)*

I Introducere

„Veacul în care trăim – zicea mitropolitul Nifon³²⁴ – furnică de o mulțime de oameni ce se mândresc de știință și dintre care o însemnată parte se crede în drept a hotărî despre religie numai pentru că au citit scrierile acelor oameni nenorociți, ce și-au pus toate talentele duhului în a grămădi nouri asupra adevărilor religiei, alergând până și la cuvintele cele mai grosiere.

Cea mai mare parte din acești învățați nu cred nimic în materie de religie, numai un respect politic pentru legile statului îi mai țin în tăcere, nu îndrăznesc a publica slobozenia simțămintelor lor, dar își fac un sistem în parte, un fel de religione de cabinet ...”

Și oare pe cine nu va înspăimânta auzind, nu de la cei din acele cabinete ... prihănind sfânta noastră tradiție calendaristică, ci chiar de la cel mai înalt prelat, numit patriarh al României mari, strigând cu capul descoperit și îndemnând Senatul ca să înștiințeze poporul cum că calendarul pe care l-au lepădat ei au fost păgânesc, iar acum s-au dat după altul științific? Și această hulă au aprobat-o întreg Sf. Sinod!!!³²⁵

Se vede cât de colo la ce rezultate triste povățuiește progresele științei de astăzi pe cei ce dau goana la întunericul apusului eretic! Și atunci să te mai minunezi dacă poporul azvârle cu barda în lună, imitând pe părintele lor, pe prinții Bisericii, nu numai a huli sfântul nostru calendar bisericesc ortodox, ci nici să nu voiască a mai auzi de Biserică, îndrăznind și la altele ...!

Pentru care pilde rele, să ne fie îngăduit a povesti un fapt, spre a arăta puterea de imitație: „Un predicator bagă de seamă cum că

³²⁴ În prefața „Catehismul vârstei mature”.

³²⁵ Vezi enciclica sinodală din iulie 1924.

întotdeauna când la începutul cuvântării făcea semnul sfintei cruci toți copiii – în fața cărora ținea cuvânt – îl repetau și ei, afară de unul pe care întrebându-l ‘pentru ce nu faci nicidecum semnul sfintei cruci?’ răspunse: ‘Pentru că tatăl meu nu-l face niciodată’³²⁶.

Și să nu dea Domnul Dumnezeu ca cineva din pricină că copiii cerului leapădă și hulesc sfântul nostru calendar bisericesc ortodox să nu mai voiască a auzi de nici o rânduială bisericească! ... Care de altfel cei ce sunt și voiesc a rămânea adevărați fii ai Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit, să se teamă a se învoi cu acei reformiști, care leapădă sfânta noastră tradiție calendaristică, zisă stil vechi, deoarece pre acei defăimători îi vor ajunge osânda Sfântului Sobor Ecumenic al VII-lea ce zice: „Oricine pre toată predania bisericească ori scrisă, ori nescrisă, va lepăda-o să fie anatema”³²⁷, adică să fie înstrăinat de Biserică, dându-se diavolului.

Și pentru aceasta creștinii ortodocși dacă-i vor întâmpina cu înfricoșări cei de moda nouă să le pună dinaintea lor zisa Sf. Maxim Mărturisitorul adresată lui Troil, senatorul împăratului Constant ce-l silea a primi tiposul din anul 648, zicându-i: „N-am scopos de a supăra pre împăratul, dar nu pot să mănii pre Dumnezeu. Oare aş putea eu suferi muștrările conștiinței? Și ce aş răspunde lui Dumnezeu, dacă m-aș lepăda de credința și predania părintească pentru lucruri lumești?”³²⁸

Deci, fiindcă noii calendariști zic cum că schimbarea calendarului nu aduce primejdie la mântuirea sufletului, și mai spun că noul lor calendar nu seamănă cu cel papistănesc zis de popor „nemțesc”, pentru aceasta să însemnăm ceva și:

³²⁶ „Dizertațiuni filozofico-relig.”, de G. Pârvu.

³²⁷ Al 2-lea Tom al Sinoadelor, foaia 883.

³²⁸ Vezi „Dicționarul aghiografic” de Gherasim Timuș Episcopul fața 563.

II

Despre chestia calendarului în legătură cu alte reforme bisericești

Calendarul nostru ortodox nu este făcut de păgâni, după cum propovăduiesc noii reformiști de astăzi, ci a fost, este și va fi calendarul Bisericii Creștine Ortodoxe de Răsărit, adică calendarul așa-zis iulian, stil vechi. Pre care calendar Sfinții Părinți la adunarea Sfântului Sobor I de a toată lumea din Niceea la anul 325 l-a îndreptat – de cum era până atunci – și l-au predat drept calendar pentru Biserica Domnului nostru Iisus Hristos, după cum ne încredințează însuși Sf. Sinod al României³²⁹, cu care calendar împreună au statornicit și regulile hotărâtoare pentru data Sfințelor Paști, care reguli se află în lucrările acestui Sfânt Sobor din Niceea, la Mateiu Vlăstar și alți pashologi (*introducerea la Istoria Bisericească de Meletie, pag. 79*).

Și aceste rânduieli de cine s-au așezat?

De acei 318 Sfinți și Dumnezeuști Părinți Mărturisitori și de rane purtători pentru Hristos, pre care Sfântul Împărat Constantin cel întocmai cu apostolii, la ospățul „ce-l făcuse Sfinților Părinți după isprăvirea Sf. Sobor din Niceea, cu dulceață le săruta ochii cei scoși și mâinile și picioarele lor cele sucite și stâlcite de vrăjmașii creștinismului, pentru ca să primească sfințenia lor”³³⁰.

Și pentru aceasta, îmbălsămat fiind de sfințenia acelor oameni creștini, în scrisoarea adresată Bisericii pentru cele hotărâte de către Sf. Sobor din Niceea, Sf. Constantin zice³³¹: „Ascultați, dar, iubiții mei frați, cu bucurie de acest ordin. Căci ceea ce este

³²⁹ În cuvântul Pashaliei la urma Ceaslovului ediția a II-a a Sf. Sinod al României 1896, pag. 669; precum și hotărârea ședinței Sf. Sinod al României din 1899 cu nr. 217 din 21 octombrie.

³³⁰ Istoria Bisericească a lui Meletie, partea a II-a, tomul I, pag. 156, Viața Sf. Constantin la Evsevie, cartea 3, cap. XV.

³³¹ Idem, idem, idem, cartea 3, cap. XX.

poruncit de sfinții episcopi întru cele ale serbării Paștelui, nu este poruncit decât numai din însuși voința lui Dumnezeu”.

Și a ascultat Sfânta noastră Biserică Creștină Ortodoxă de Răsărit până astăzi, și va asculta smeriții ei fii în vecii vecilor, nerăsturnând nimic din cele ce au hotărât acei insuflați de Dumnezeu, de rane purtători și mărturisitori Sfinți Părinți. Căci de altfel, vor fulgera în urechile călcătorilor cele zise de Domnul: „De nu va asculta nici de Biserică – Sobor – să-ți fie ție ca un păgân și vameș” (*Matei 18, 17*). Și aceea a Sf. Apostol Pavel ce zice: „De va propovădui vouă cineva afară de ceea ce ați primit, anatema să fie” (*Galateni 1, 8*). Și osânda Sf. Sobor din Constantinopol ce zice: „Cei ce pun în defăimare sfințitele și dumnezeieștile canoane ale Sfinților Părinților noștri, care și pe Sfânta Biserică o sprijinește și pre toată creștinească petrecere împodobind-o o povățuiește către dumnezeiască evlavie, fie anatema”³³².

Și aceasta cu glas înalt sfinții propovăduitori o mărturisește zicând: „Deci după datorie trebuie să se dea toată și deplin credința și cinstea soborului celui de a toată lumea, ca celui ce însemnează adevărat pre Biserica cea sobornicească, al căreia – după cum dumnezeiescul apostol prin multe locuri zice – Cap fără de moarte și prea înțelept este Hristos. Pentru aceea și credem cum că Soborul Ecumenic de Dumnezeiescul Duh al lui Hristos luminându-se, toate drept le hotărăște și fără de greșală și dogmele și canoanele, după care suntem datori să viețuim toți. Pentru aceasta dar, ca să zicem în scurt: Oricine nu va voi să se supună Soborului celui de a toată lumea, aceasta din partea și nădejdea cea creștinească a căzut...”³³³.

Și iarăși în Pedalion citim următoarele: „Cel ce se împotrivesc Sf. Sobor Ecumenic, se împotrivesc Duhului celui Sfânt, celui ce grăiește prin „Soboarele Ecumenice, și se face eretic și anatematizat”³³⁴.

³³² Tom al II-lea al Sinodalelor, foaia 977.

³³³ „Epitomi ton dogmatom”, cap. 8: prolegomena.

³³⁴ Pe la urma șoliei de la Sf. Sobor I.

Și însuși Papa Dialogul anatematisește pre cei ce nu se supun Sinoadelor Ecumenice³³⁵. Și pentru ca să vadă creștinii noștri cât este de mare autoritatea sfintelor canoane și cât este de înfricoșată osânda celor ce din nenorocire le calcă, cităm aici hotărârea înțeleptului împărat Leon, care zice: „Primesc pe Sfintele șapte Ecumenice Soboare, ca pre Sfânta Evanghelie”³³⁶.

Iar Sfântul Ecumenic Sobor al V-lea, în epistola sa către Iustinian zice: „S-au hotărât de Sfinții Părinți și după moarte a se da anatemei, cei ce ori în credință ori în canoane ar păcătui”.

Prin urmare, „dacă Biserica lui Iisus Hristos trăiește sub nevăzutul Cap al Fiului lui Dumnezeu și se însuflețește de Duhul lui Dumnezeu, pentru aceasta firește urmează ca canoanele Bisericii să poarte asupra și pre însuși dumnezeiască pecete”³³⁷.

III

Combaterea hulei noilor calendariști

Așadar, față de atâtea dumnezeiești mărturii, putea-vom noi tăcea când auzim hulindu-se mereu de către noii calendariști, cum că calendarul nostru bisericesc ortodox, zis stil vechi, a fost și este păgânesc³³⁸?; și cum că Sfinții Părinți la Sfântul Sobor I Niceean au greșit în socoteli³³⁹, căci zic ei: „Deosebirea dintre anul astronomic și anul civil calendaristic, în trecere de veacuri a devenit simțitoare, pricinuind atât în viața religioasă obștească, cât și în cea economică a statului mari și nesocotite pagube morale și materiale”.

Oare aceste rostiri nu se socotesc ca o hulă împotriva Sfântului Duh, Cel ce a lucrat în purtătorii de Dumnezeu Sfinții Părinții noștri minunile și au grăit prin El la Sfintele Soboare Ecumenice și

³³⁵ În cartea I, epistolia 24.

³³⁶ Cartea a V-a a Vasilicalelor, titlul 3, cap. 1.

³³⁷ „Dreptul bisericesc” de episcop Silvestru, 31.

³³⁸ Enciclica sinodală din iulie 1924.

³³⁹ Vezi Căldindarul și Moșu Gheorghe de la Mitropolia Iașului.

de pre alocurea, cele ce folosesc spre pacea și mântuirea a tot sufletul creștin ortodox?; și care păcat al hulei împotriva Sf. Duh nu li se va ierta niciodată (*Matei 12, 32*).

Iar dacă cineva ca Sfinții Părinți au fost acei ce au făcut aceea și aceea, Sf. Părinți sunt și cei de acum, care fac ce voiesc ... Bine. Dar să facă dragoste să pună puțin urechea la cele zise de Sf. Simeon Noul Teolog, cum că „Sfinții Părinți sunt acei ce cu duhul smereniei și cu sfințenie lucrează poruncile Evangheliei ... iar nu cei ce numai către pungă caută ... etc. Deoarece nici însuși Soborul Ecumenic nu poate desființa ceea ce au făcut alt Sobor Ecumenic, ci întărește și lămurește și dezvoltă.

O! cum de au uitat prea sfinții sinodali pre însuși a lor hotărâri din trecut, când întrebându-se de către patriarhul Ioachim al III-lea în 1902, ce zic despre schimbarea calendarului?, ei au răspuns între altele cum că „nu le este iertat nimănui, nici cu vârful degetului a se atinge de hotărârile cele prea vechi care înfățișează slava mare a Bisericii noastre Ortodoxe”. Care de altfel și mai înainte a hotărât iarăși cum că „calendarul iulian fiind foarte strâns legat cu așezămintele Bisericii Ortodoxe, stabilite de Sfintele Soboare pentru prăznuirea Paștelui și cu celelalte sărbători comune Ortodoxiei, nici o Biserică particulară nu-l poate premeni, fără daune de a deveni schismatică către totalitatea Ortodoxiei”. Încă și mai apoi în multe ședințe sinodale, precum și în cea din 24 noiembrie 1921 au aprobat zisa din calendarul ortodox pe toți anii, unde la pagina 190 după ce arată abaterile calendarului gregorian strigă:

Astfel fiind adevăratul lucrurilor, de ce n-am fi lăsați în pace, și s-ar strecura și nu ni s-ar tot îndesa gândul nepotrivit și neortodox – fie din partea celor nechemați, fie din partea celor lipsiți de adevăratul duh bisericesc – de a părăsi și bisericește după cum am părăsit și politicește stilul vechi și a ne însuși stilul nou, care va fi păcătuind mai puțin din punct de vedere astronomic, dar

păcătuiești mult din punct de vedere bisericesc? „Cei de alte religii să aibă la noi toată libertatea calendaristică în viața duhovnicească, iar noi nu? Drept aceea, bine s-au zis că 'ierarhii noștri fiind la dispoziția statului și în puterea politică a statului acest stat e natural să facă cu ei tot ce găsesc guvernele cu cale'”³⁴⁰. Și din această pricină s-au pomenit ortodocșii cu hotărârea sinoadelor privitoare la unificarea calendarului iulian cu cel gregorian, care cu toții au convenit la această schimbare fără gândire adâncă și neprihănită, fără mustrare de cuget și zdrobire de inimă”³⁴¹. Deci, toate acestea și altele mai multe avându-le în vedere adevărații fii ai Sfintei Biserici Creștine Ortodoxe de Răsărit – dintre care și noi facem parte cu darul lui Dumnezeu – nu pot primi vreo schimbare în cele poruncite și predanise de această Sfântă Biserică, fără a cădea sub osânda anatemelor apostolești și sinodicești; deoarece noii calendariști de-a dreptul arată nesupunere Sfintelor Soboare Ecumenice, care au pecetluit împreună cu altele și pre a noastră ortodoxă rânduială calendaristică și Pascalia.

Și cu atât mai mult cu cât reforma calendaristică este aflare papistășească, îndrăznită de Papa Grigorie al XIII-lea la anul 1582, scornitură osândită și dată anatemei de toată adunarea episcopilor ortodocși în mai multe rânduri; în 1583 și 1593 pe vremea patriarhului Ieremia al II-lea, de față fiind toți ierarhii Bisericii Creștine Ortodoxe de Răsărit; și în cea de pe vremea altui patriarh Ieremia al III-lea, adunată în 1572 în Constantinopol tot împotriva scorniturilor papistășești, care sfânt sobor între alte lucrări a răspuns și anglicanilor, cum că „numai atunci Bisericele Ortodoxe de Răsărit se vor uni cu Biserica Anglicană, când dânsa va lepăda toate dogmele cele rătăcite ale protestantismului”³⁴². Și aceste Sfinte Soboare au fost urmate și de alte mari adunări de sfinți episcopi,

³⁴⁰ Revista „Crucea” 1924, pag. 9-10.

³⁴¹ Apare și documente, pag. 296.

³⁴² Ședința Senatului României, 15 aprilie 1893.

precum cea din 1595 din Iași ținută contra propagandei ce se făcea în Rusia spre a ademini pe ortodocși la unirea cu biserica papistășească, precum și cea de la 1642, ținută tot în Iași etc. De asemenea împotriva acestei scornituri papistășești, a calendarului gregorian, au scris, deosebi de sobor, și patriarhul Ieremia al II-lea două scrisori, și fericitul Meletie Pigas la 1585, în urmă patriarh al Alexandriei, și protosinghelul Meletie Sirigiul în 1642, și vestitul pascal al școalei din București Sevastopol Trapezudeanu și alți mulți. Toți aceștia având la îndemână hotărârea a 7-a a Sf. Sobor din 1583 ce zice: „Cei ce nu urmează obiceiurile Bisericii lui Hristos, după cum cele 7 Sfinte Soboare de toată lumea au așezat și Sfintele Paști și calendarul bine legiuindu-se ca să le urmărim neschimbate, și voiește a urma cea de nou Pashalie și calendarul lui Papa Grigorie și a celor fără de Dumnezeu astronomi, și se încontricează la toate acelea ale Sfinților Părinți și voiește a le răsturna și a le strica, lasă să aibă anatema și afară din Biserica lui Hristos și de adunarea celor credincioși să fie. Iară voi cei binecredincioși drept slăvitori creștini rămâneți în ceea ce v-ați învățat și v-ați născut prin botez și v-ați crescut și când va chema vremea și pe însuși sângele vostru să-l vărsați ca să păziți credința cea de la Părinți predată și mărturisită; și să vă păziți și să vă luați aminte despre unii ca aceștia, ca și Domnul nostru Iisus Hristos să vă ajute totdeauna și totdeauna și smeritele noastre rugăciuni să fie cu voi la toți. Amin”.

Așadar noii calendariști, gânditu-s-au că prin acestea fac dezbinare în Biserică? pre care i-au și întâmpinat acum cu protestul unele din Patriarhiile și Bisericile Ortodoxe³⁴³. Și care păcat al dezbinării Bisericii, nici sângele muceniceii nu-l poate spăla, precum hotărăște Sf. Ioan Gură de Aur³⁴⁴ și Sf. Dionisie al Alexandriei³⁴⁵.

³⁴³ „Biserica Ortodoxă Română”, aprilie 1925.

³⁴⁴ În voroava a II-a către Efeseni.

³⁴⁵ În Epistolia către Navat Episcopul.

IV

Acum să vedem, nu se potrivește calendarul cel nou – zis de popor – cu cel papistașesc

Papa Grigorie, când au dat cu piciorul calendarului bisericesc la anul 1582, au schimbat rânduiala bisericilor: tot asemenea au făptuit și noii calendariști. Papa a ras cele 10 zile dintâi ale lunii lui octombrie, socotite de neîndumnezeiții lui astronomi ca de prisos; asemenea au operat și înnoitorii calendariști, ștergând 13 zile.

Papa au schimbat numele zilei din rânduiala numerătoare ale zilelor celor rase; tot așa au sărit și unificatorii calendarelor, punând la 1 octombrie 1924 în calendarul lor în loc de marți, miercuri; astfel când ortodocșii vor prăznui vreun praznic miercuri, ei îl vor avea mai înainte cu 13 zile joi; și așa toate sărbătorile vor urma la ei cu numele zilei schimbată și odată cu papistașii, cele mai multe. Încă din pricina aceasta și Evanghelistarele tipărite la urma Evangheliei nu se vor mai potrivi după noul lor calapod calendaristic.

Pentru aceea, dacă noii reformiști se vor ținea după două stiluri – cu sărbătorile după cel nou, iar cu Paștele după cel vechi – vor desființa postul Sfinților Apostoli, atrăgându-și pentru fapta aceasta asupra-și anatema canonului 19 al Sf. Sobor din Gangra și osânda de la 228 a Nomocanonului.

Și atunci vor ieși și din îngrădirea Pashaliei hotărâtă între 22 martie și 25 aprilie, atrăgându-și asupra-și pe lângă alte osândiri sinodicești și pre aceea a canonului I a Sf. Sobor din Antiohia, ce zice: „Toți cei ce îndrăznesc a dezlega hotărârea Sfântului și Marelui Sinod, cel adunat în Nicea, în ființa bunei cinstiri a prea iubitului de Dumnezeu Împăratul Constantin, pentru sfânta sărbătoare cea mântuitoare a Paștelor, să fie neîmpărtășiți și lepădați de la Biserică, de vor stăruii împotrivindu-se mai cu prigonire celor bine dogmatizate. Și acestea

să fie zise pentru mireni. Iar dacă vreunul dintre proestoșii bisericești episcop, sau prezviter, sau diacon, după hotărârea aceasta, ar îndrăzni pentru răzvrătirea popoarelor și turbarea Bisericilor, a se osebi și cu Iudeii a săvârși Paștele; pe unul ca acesta Sfântul Sinod din data aceasta de acum străin de Biserică l-au judecat, ca pe unul ce nu numai lui și s-au făcut pricinuitor de păcat, ci și multora de stricăciune și de răzvrătire. Și nu numai pe unii ca aceștia îi caterisește de liturghie, ci și pre cei ce vor cuteza a se împărtăși cu aceștia după caterisire. Iară cei caterisiți să se lipsească și de cinstea cea din afară, pe care o au câștigat sf. Canon și preoția lui Dumnezeu”. Și aceste abateri însuși ei mai înainte au declarat că sunt o erezie vădită³⁴⁶, deoarece calcă dogma ceea ce hotărâște că „Mântuitorul nostru Iisus Domnul a înviat după Pasca evreiască duminică”. Și în cazul acesta trebuie să ascultăm pre Sfântul Apostol Pavel ce zice: „De omul eretic după una și a doua sfătuire te ferește ...” (Tit 3, 10-11). Încă și Sfântul Ioan Gură de Aur învață: „Când este cuvântul, adevărat despre dogmele credinței, atuncea nu se cuvine a se încredința cineva cu așa minte și cugetare, ci să ție și să păzească pre toate cele ce le-au apucat și le-au primit; și măcar înger din cer de a veni și i-ar vesti altele, să nu le primească (Galateni 1, 9)”³⁴⁷. Și iarăși acest apostol zice:

„Vedeți, ca nu cumva să fie cineva jefuindu-vă pre voi prin filosofie și prin deșartă amăgire după predania oamenilor și după stihiele lumii, iar nu după Hristos” (Coloseni 2, 8), precum se laudă și noii calendariști zicând că calendarul lor cel de curând născut este conform științei de astăzi, la care ne îndeamnă să ne supunem!

Dar nu-și aduc aminte de cea zisă, cum că: „Pentru nimeni nu e taină că științele și artele au renunțat de mult la duhul religiei și al moralității. Oamenii de astăzi – auziți – îndeosebi învățații, sunt cei mai ignoranți (neștiutori) din punct de vedere creștinesc”³⁴⁸ (Corinteni 1).

³⁴⁶ La urma Ceaslovului 1896, pag. 699.

³⁴⁷ În tălc. stih. 5, cap. XIV către Romani.

³⁴⁸ Articolul „O ligă pentru educația morală”, de N.N. Alexandri, 1923.

V

Deci cu dreptate va zice cineva că cu schimbarea calendarului nu e lucru curat, decât numai vânzarea Ortodoxiei pentru bani. Căci ce alt poate fi la mijloc? când până mai ieri P.S. sinodali ziceau că nici cu vârful degetelui nu se poate atinge de cele neatinse, iar astăzi datorită învârtelii de mai sus, a propagandelor eretice, cu amândouă mâinile s-au apucat și au zguduit pacea ortodocșilor creștini, schimbându-le calendarul și Pascalia ... etc. Pentru aceasta, vremea este să amintim ceva și:

VI

Despre cei ce uneltesc fățarnică economie și despre supunere

Zice Sf. Vasilie cel Mare: „Mai cu sânguință să luăm aminte de înșine, nu cumva pe vreun om necinstitor de Dumnezeu cu cuvântul sau cu lucrul, vrând să-l îndreptăm, după harul cel către noi, cu iconomie să ne purtăm cu înduplecarea lui, că „Vai celor ce zic răului bun și bunului rău!”³⁴⁹

Deci pentru cei ce știu adevărul și-l acoperă, puind pricină că-și caută de pacea lor, altul aruncând greutatea asupra arhierilor, celălalt uneltind pe fățarnica politică, toți târând și aruncând greutatea unul asupra altuia acoperind ca într-un mormânt cuvântul lui Dumnezeu, și cu tăcerea arată cum că fac pogoromânt a se face unele ca acestea, asculte ce le zice dumnezeiescul Meletie Mărturisitorul: „Cel ce are știință și cunoaște bine adevărul și pe urmă îl acoperă și nu-l propovăduiește arătat, nici dumnezeieștile canoane și legi nu le arată și nu le părtinește, este cu dreptul să se numească și să se muncească întocmai cu cei ce le calcă”.

Și iarăși: „Nu este cu dreptate și cu cuviință bincredincioșilor a tăcea acolo unde urmează călcarea a poruncilor lui Dumnezeu, ca

³⁴⁹ În tâlcuirea la Prof. Isaia.

BICIUL ÎMPLETIT

*Cel ce are harul Sfântului Duh pentru
dreapta credință întru Hristos, chiar dacă
dintr-o oarecare
slăbiciune omenească ar și pieri sufletește din
pricina vreunui păcat, nici atunci nu va
muri în veac, ci va fi înviat prin harul
Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce a
ridicat păcatul lumii și ne dăruiește har
peste har*

(Ioan 1, 16)

*Pentru Dumnezeu prețuiește dreapta
credință în El și în Fiul Său Cel Unul
Născut, și întocmai pentru aceasta se dă
de sus în plinătate harul Duhului Sfânt*

(Sfântul Serafim de Sarov)

*De vom rămâne în dreapta
credință mai departe, acest neam va
dăinui, iar de nu – acest neam nu va
mai continua*

(Sfântul Ioan Hozevitul)

*Mișcarea celor de stil vechi nu
este erezie și nici schismă, iar cei ce o
urmează nu sunt nici eretici, nici
schismatici, ci creștini ortodocși*

(Arhiepiscopul Dorotei al Atenei

Biserica oficială din Grecia

- de stil nou)

Biciul împletit împotriva noilor reformiști care negustoresc Sfânta Biserică Ortodoxă

**Aducere aminte despre datoria ortodocșilor clerici
celor ce voiesc a rămâne întru cele predanisite de
Sfinții Părinți, precum și tuturor celor ce au fost și
trebuie să stea neadormiți străjuitori și păzitori ai
tezaurului Ortodoxiei, precuvioasa monahicescă
tagmă, împreună și de obște cu dreptslăvitorii
creștini, deșteptându-se întru Domnul,
să se bucure!**

„Și făcând bici de ștreanguri, pe toți i-au scos afară din Biserică” (Ioan 2, 15)

*„Și sculându-se de la rugăciune și venind către ucenici, i-a aflat pre dânsii
dormind de întristare, și au zis către ei: ‘De ce dormiți?’” (Marcu 14)*

Introducere³⁶⁴

În adevăr că împrejurările actuale ce vin câteodată asupra omului într-atât îl buimăcesc cu lovitura lor neașteptată, încât îi produc un somn adânc, ca ucenicilor în Grădina Ghetsimani, unde covârșiți de strâmtorare că nu pot face nimic pentru Domnul și Învățătorul lor, de întristare au adormit. Amintirea acestui fapt evanghelic, privindu-l din punct de vedere psihologic, ne dă acum prilejul de a cerceta cu de-amănuntul evenimentele de astăzi, spre a putea trage învățătura necesară dintr-însele întru împlinirea datoriei noastre de creștini.

³⁶⁴ Spicuiuri din protestul adresat de către unii clerici, în 1916, mitropolitului Conon împotriva introducerii noului calendar papistășesc, care arată și decăzuta stare a actualilor păstori bisericești.

Deci, dacă ne ducem cu gândul la ultimele zile petrecute de Domnul pe pământ, vedem: pe iudei căutând prilej să-L dea morții; pe arhierii născocind calomnii; pe Iuda cugetând la vânzare; credincioșii Lui – parte din norod – tăceau, dându-se la o parte, ca și cum nu ar fi avut cunoștință de cele ce amenința dintr-o zi în alta pe Dascălul și Domnul lor; ucenicii la fel: unii se pregăteau de fugă când Domnul era să fie ridicat și dus la curtea Caiafei – și nu uitați că aceștia erau cei mai credincioși – ceilalți, apăsați de grozăvia momentului, Îl urmau de departe. Meditând cu evlavie și seriozitate la aceste peripeții din viața Mântuitorului, într-însele vom putea recunoaște o repetare perfectă a celor ce se petrec astăzi în viața noastră bisericească.

Biserica Ortodoxă a lui Hristos e drept că a avut momente nepieritoare de glorie în mersul dezvoltării sale istorice, însă e tot așa de exact că în cartea vieții sale a scris multe pagini de persecuție, suferințe de tot felul, tiranii ș.a., care însă, toate la un loc, s-au zdrumicat de tăria ei; iar împrejurările diferite (ca iconomahia ș.a.) abătute asupra Bisericii au arătat că însăși credincioșilor ei le-a fost absolut la fel, ca cele văzute mai sus în ultimele clipe ale vieții Mântuitorului pe pământ: unii, indiferenți, tăceau; alții, trândavi și fricoși, se ascundeau; parte ațâțau pe ascuns pe persecutori; unii trădau; cei slabi de virtute fugeau; iar cei ce dețineau făgăduințele pentru păstrarea tuturor Așezământurilor Bisericii lui Iisus Hristos – tezaurul cel mai sfânt și mai scump – zic, însuși Păstorii cei mari ai Bisericii, aproape neîntrerupt dormeau, iar unii și cu urgie persecutau.

Persecutarea credincioșilor de către actualii tirani

Și acum, dacă ne referim la zilele pline de groază și de durere prin care trecem astăzi, și ca națiune și ca Biserică, avem o asemănare perfectă de evenimente, întocmai cu cele arătate mai sus. Se ridică din nou trufași, vrăjmașii de moarte ai Adevărului și

învățăturilor lui Hristos și ai propovăduirii Apostolilor și predaniilor părintești, iar firmamentul Bisericii se acoperă din ce în ce mai mult cu nori groși, care amenință cu îngrozitoare furtună, nutrită de înșiși cei din sânul Sfintei Biserici, năimiții păstori. A venit vremea ca cei rămași credincioși dumnezeieștilor și părinteștilor predanii să-și facă adunările lor, ori în cămări și subterane ascunse, ori prin creierii munților, de teama iudaismului arhieriei. Să așteptăm ajutor de la politicieni? Nu-i de unde! Pentru că celor ce ne stăpânesc astăzi politicește, dacă li se poruncește de către trădătorii, englisii și latinisiții arhieriei, nu numai că închid și pecetluiesc bisericile și paraclisele, prinzând, ferecând, punând la închisoare și tiranisind pe cei aflați într-insele credincioși, ci și rănesc de moarte și ucid, vărsând sânge nevinovat, precum aceasta s-a petrecut în multe părți ale țării, din porunca antihriștilor ierarhi reformiști. Și aceasta o execută politicienii cu cugetul împăcat, ca și cum și-au făcut datoria impusă de ceaurile de cumpănă prin care trec ambele instituții vitale, și Biserica și Statul.

Vânzarea tezaurului Ortodoxiei de către nevrednicii păstori

În așa grele zile, neînchipuit de obijduitoare pentru noi, s-au găsit – ce rușine! – mai toți slujitorii altarului, ca Ana și Caiafa, purtând titlul de arhieriei și patriarhi, ca masonul Meletie Metaxakis, fostul patriarh al Constantinopolului, băutorul de sânge Hrisostom, mitropolitul Athenei, ereticul și vrăjmașul monahismului, Vasile, patriarhul Constantinopolului, cel cu două capete ... și egoistul Miron al României ș.a., care la tâlhărească lor adunare din Constantinopol, în 1923, precum și prin scrierile lor, pentru siguranța vieții lor și spurcata agonisire (a fi în folosul Bisericii Domnului, în numele Căruia au depus jurământ și s-au consacrat slujitori, nu-i mai interesează) s-au găsit, zic, să declare sus și tare cu capul descoperit, cum că Biserica lui Hristos și așezămintele ei s-au învechit, nemaicorespunzând vremurilor de

Drept aceea, ia să nu mai stăm la îndoială de a ne sfinți mâinile, după porunca Sfântului Ioan Gură de Aur, întru a readuce pe hulitorii reformiști în staulul Ortodoxiei. Iar dacă aceasta nu vom reuși-o, atunci să urmăm exemplul Domnului, Carele cu biciul de ștreang a izgonit pre defăimătorii Casei Lui. Și aceasta ca nu cumva și noi împreună cu reformiștii învoindu-ne, să moștenim pe veșnica ANATEMA. De care anatemă temându-se cuvioasa aceea adunare a monahilor din Sfânta Mănăstire Neamțu, după cum stă publicat în „Glasul Monahilor” din 19 august papistășesc, spre marea noastră mângâiere sufletească, vedem cum că se pregătesc de luptă, precum se și cuvenea, împotriva noilor reformiști bisericești. Ajută-le lor, Doamne al Puterilor, ca astfel să poată dovedi cu fapta și acum, că monahii sunt gloria lui Hristos prin Iisus Hristos. Amin! Amin! Amin!

*Al tuturor ortodocșilor binevoitor:
Schimonah ARSENIE COTEA
Sfântul Munte Athos, Schitul Sfântul Ierarh Vasilie cel Mare
Anul mântuirii 1928, aug. 15*

N.B. Prezenta de față, ca ceea ce poartă semnătura mea și pentru care sunt responsabil de cuprinsul ei, este slobod fiecăruia a o prescrie sau tipări, spre folosul de obște, fără însă a adăogi sau a schimba ceva (Autorul).

CUPRINS

Prefață la o nouă ediție a scrierilor schimonahului Arsenie Cotea	5
---	---

BOLDURILE

Boldurile	13
Prefață	16
Cuvânt înainte	17

PARTEA I

I. De ce s-a intitulat tractatul acesta „BOLDURI”	23
II. Dresarea reformiștilor de astăzi	31
III. Dreptul de cetățenie în Biserica Domnului nostru Iisus Hristos< precum și despre datoriile acestui cetățean	38
IV. Ceva pe scurt despre Sfintele Ecumenice Soboare	41
V. Despre nerătăcirea Sfintelor Soboare Ecumenice	43
VI. Despre rătăcirea Bisericii Papistășești	45
VII. Cine este pontiful papă al Bisericii Romano-Catolice	46
VIII. Deosebirea între Biserica de Răsărit și cea de Apus	53
IX. Încheierea la cele zise despre papistași	62

PARTEA II-A

I. Cum s-a strecurat politețea și simpatia către eterodocși (eretici) în România	65
II. Chestia Regulamentului Sf. Sinod al României din 1881, cu privire la relațiile ortodocșilor cu ereticii	68
III. Despre cele 3 afundări și scoateri ale dumnezeiescului botez și despre cuvântul iconomie	74
IV. Cum se înțelege cuvântul „iconomie” la botez	78

V. De luat aminte, câte ceva, asupra reformiștilor	83
--	----

PARTEA A III-A

I. Deasupra scriere în chestia schimbării calendarului	83
II. „Despre CALENDAR, în scurtime”	92
III. Istoria rânduielii Pashaliei Bisericii Creștine	102
IV. Pentru Sfântul Sobor I Ecumenic din Nikea „Vitiniei”	107
V. Cine au mai scris despre Pashalie?	113

PARTEA A IV-A

I. Ce este CALENDARUL (zilar) sau anuar	117
II. Despre anul de la zidirea lumii și despre cele 3 cicluri – cruguri	123
III. „Data Paștelui”	128
IV. „Luna bisericească mijlocie”	132
V. Despre mâna anului, pe scurt	135

PARTEA A V-A

I. Despre calendarul gregorian	140
II. Capitolul II	146
III. Capitolul III	150
IV. Pomenire despre cei ce au scris împotriva calendarului gregorian	154

PARTEA A VI-A

I. Despre schimbarea calendarului bisericesc ortodox de către oare care Sinoade ale Bisericii Ortodoxe	158
II. În rezumat: cum a urmat firul acestei chestiuni a schimbării calendarului	160
III. Uitarea și călcarea trecutelor hotărâri de către prea sfinții membri sinodali	166
IV. De unde a luat naștere reformele cele noi	170
V. Informațiile noilor reformiști despre schimbarea calendarului	176
VI. Șovăielnicele declarații ale presei despre schimbarea calendarului	182
VII. Interesul material al noilor calendariști	185
VIII. Rostul mărturie scripturale din enciclica sinodală	188
IX. Despre starea cea nestatornică a științei lumii	195
X. Deosebiri de păreri astronomice în chestia calculului calendaristic	198

PARTEA A VII-A

I. Aceișimea noului calendar cu cel gregorian	208
II. Ce fel de adevăruri ne mai prezintă noii calendariști pentru data Sfințelor Paști?	215

III. Despre oare care reforme ce se plănuiește și chiar se făptuiește în Biserica Ortodoxă, în legătură cu schimbarea calendarului ortodox	221
IV. Despre care ANATEMĂ să notăm ceva pe scurt	230
V. Încheierea celor zise până acum	234
VI. Alte reforme în legătură cu schimbarea calendarului	243
Ultima concluzie	250
Apendice	255

TRÂMBIȚA SIHAȘTRILOR

Trâmbița Sihaștrilor	267
----------------------------	-----

PARTEA I

I. Introducere	269
II. Despre chestia calendarului în legătură cu alte reforme bisericești	271
III. Combaterea hulei noilor calendariști	273

PARTEA II-A

IV. Acum să vedem, nu se potrivește calendarul cel nou – zis de popor – cu cel papistășesc	277
---	-----

V.	279
---------	-----

VI. Despre cei ce uneltesc fățarnică economie și despre supunere	279
--	-----

PARTEA III-A

Încheiere	283
Ultima concluzie	288

PARTEA IV-A

Fraților necunoscuți	291
----------------------------	-----

PARTEA V-A

Pentru botez	297
Pentru sf. Mărturisire	297
Pentru înmormântare	298

Pentru nuntă	298
Pentru pravilă	299
Pravila	309

PARTEA A VI-A

Din Pateric	310
Preacuvântare înaintea cuvântului, cel pentru suferințele monahilor și cucernicilor creștini din România, județul Neamț, de către mitropoliții și popii ighemoni, care muncesc pre creștini pentru dreapta credință	316
Din proorocia lui Miheea. Cap. 3	317
Din proorocia Zahariei Cap. 11	318
Din proorocia Ieremieii Cap. 15	318
Capitolul 17	319
Capitolul 18	319
Fraților creștini (I)	319
Fraților creștini (II)	332
Un adaos îngrozitor pentru tot creștinul cel ce voiește să se mântuiască	336
Din Pidalion fața 8. Prolegomena îndeobște despre sfintele canoane, ce este canonul	342
Din Pidalion, pagina 10	343
Întâiul și al doilea Sinod, foaia 244, canonul 15	344
Canonul 32 al Sfinților Apostoli, foaia 26, la tâlcuire	344
Din Laodiceea, pagina 249, canonul 33	345
Din Calcedon, foaia 254, canonul 1	345
Prolegomena	346
Din Anghira, canonul 9, foaia 258, tâlcuirea	347
Canonul 45 al Sfinților Apostoli, tâlcuirea	347
Din Gangra, canonul 19	348
Din Gangra, canonul 17	348
Tâlcuirea	348
Din Sinodul al VI-lea, canonul 1, foaia 145	349
Al Sfântului Ioan Pustnicul, canonul 21	350
Pravila lui Matei Basarab Soborul de la Laodiceea, canonul 33	350
Pravila Matei Basarab. Din legile împărătești	350

BICIUL ÎMPLETIT

Biciul Împletit	367
Introducere	369
Persecutarea credincioșilor de către actualii tirani	370
Vânzarea tezaurului Ortodoxiei de către nevrednicii păstori	371
Întunecata stare a celor nepăsători	372
Grozăvia apostaziei ierarhilor bisericești	373
Semnalul de alarmă	374
Anatema	374
Nelegiuita înarmare a unor creștini împotriva Sfântului Duh	375
Nu se cuvine a ne supune răzvrățiților noi reformiști	376
Ultima luare-aminte	378
Cuprins	380

Boldurile, Trâmbița Sihaștrilor și Biciul Împletit – 2018

Editura Adormirea Maicii Domnului

str. Televiziunii, nr. 13, sector 6, București

e-mail: amdmand@yahoo.com

website: manastirea-amd.ro

Tel: +40784291624